

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, י"ב באייר תשע"ד, 12 במאי 2014

		<u>נוכחים:</u>
- ראש המועצה	מר עוזד רביבי	
- חברת המועצה	גב' בקי אבנר	
- חבר מועצה	מר דובי שפיר	
- חבר מועצה	מר אבי חדידה	
- חבר מועצה	מר דורון כהן	
- חבר מועצה	מר מנחם שפיץ	
- חבר מועצה	מר מיכאל דהן	
- חברת המועצה	גב' דבורה גנני-מלכי	

		<u>משתתפים:</u>
- גזבר המועצה	שרון הורוביץ	
- יועץ משפטי	עקיבא סילבצקי	
- מבקר המועצה	תמיר פוגל	
- מנכ"ל המועצה	יהודה שוויגר	
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע	
- מנהלת המתנ"ס	נטע מגן	
- תושב הזית	גבי הבר	
- תושב הזית	אסי צובל	
- תושב הזית	אברהם בן צבי	
- תושב הזית	דב קרסין	

נושא	החלטה	אושר	נמצא בעמוד
ועדת תנועה ותחבורה	הסדרת תנועה זמניים- שיקום צנרת רח' הגפן	אושר פה אחד. אין נמנעים ואין מתנגדים	עמ' 37
	דרך חניה במח"ר	המלצות הוועדה התקבלו- לא מציבים חניה בתשלום	עמ' 41
	תוכנית תנועה- שכונת הזית מזרח		
	להגביל חניה מהשעות 07: 30 עד 16: 00 או"ע בנות	אושר	הצעה עמ' 42 החלטה עמ' 44
	הסבת חניון המח"ר לחניה למכוניות כבדות בין השעות 07: 00 ל- 19: 00	אושר	עמ' 45
	מרכז מסחרי דקל תוכנית להסדרת ותוספות חניה	אושר	עמ' 47
	כיכר רחל אימנו – המלך דוד - מעבר ופיצול מעבר חציה 2	אושר	עמ' 46
	שילוט מסלול אופניים – לא להציב שלטים	המלצות הוועדה התקבלו – לא מציבים שלטים	עמ' 47
	רחוב זרובבל – איסור כניסה לרכב מעל 4 טון	המלצות הוועדה לא התקבלו -	עמ' 48
	בניית טרמפיאדה בצומת רחל אימנו ודוד המלך	המלצת הוועדה לא התקבלה – הצביעו נגד בניית טרמפיאדה	עמ' 51
הגדלת הלוואה	אושר הגדלת הלוואה מהבנק ב500,000 ₪	הצעה התקבלה – ההלוואה – אושר פה אחד	עמ' 56

דו"ח ביקורת

עודד רביבי: רבותי, ערב טוב. אנחנו רוצים להתחיל. מפאת כמות האורחים אנחנו נתחיל בנושא השלישי שהוא העבודות בפארק בזית. בעצם מה שהתכוונו לעשות פה הערב הוא לבוא ולהציג לכם את מה שמתוכנן, מה שנעשה, הגיעו מספר פניות, לא יותר מדי, אני חייב לציין, יש פה יותר נוכחים מאשר כמות הפניות שהגיעו למועצה בנושא הזה, אבל מאחר שהבנו שמדובר בעבודה שהיא גם רחבת היקף וגם יוצרת כבר תהודה כזאת או אחרת אמרנו בואו נציג את זה לחברי המועצה, נראה לכם מה הניסיונות שלנו למזער את הנזקים בצורה הכי גדולה שאפשר, לתת התייחסות למה שאנחנו הצלחנו עד עכשיו כדי להקטין את המפגעים ואת הפגעים. זה לא אומר שהגענו למצב אופטימלי, זה לא אומר שהגענו לכל התקנות של איכות הסביבה, זה לא אומר שאנחנו מרוצים עם התוצאה, אבל כדי שתכירו איפה הדברים עומדים כרגע צריך לזכור בסופו של דבר שני דברים. אחד, שמי שמבצע את העבודות זה קבלן שבעצם שירותיו נשכרו על ידי משרד השיכון, משרד השיכון מתנהל מולו. אנחנו כרשות מקומית יש לנו כמובן את הסמכות ואת החובה לוודא שהם עובדים על פי חוק, אבל אין לנו את הכלי החוזי שאנחנו יכולים להטיל סנקציות חוזיות ואין לנו את הכלי הכלכלי שאנחנו יכולים לבוא ולהגיד 'אנחנו מבקשים עכשיו שתשנו את שיטת העבודה'. אנחנו כן יכולים להעביר את ההמלצות בנושא למשרד השיכון, אנחנו כן יכולים לבוא ולבקש ממשרד השיכון להקפיד יותר, אבל להזכירכם, בסאגה שהיינו בדגן עם עבודות התשתית אז ראינו איך בסופו של דבר משרד השיכון אוכף את התנאים החוזיים שיש לו אל מול הקבלנים וכל הטענות שלנו היו מוצדקות והיו לטובת התושבים, אבל היינו די חסרי אונים בקטע שם כדי להביא את העבודות לסיום מהיר יותר, או באיכות גבוהה יותר, כי בסופו של דבר מי שהזמין את העבודה היה משרד השיכון.

דובי שפלר: אנחנו עדיין אלה שנותנים לקבלן את היתר העבודות, לא?

עודד רביבי: נכון, לכן אני אומר בקטע הזה חובתי לתת את הרישיון ולפקח ולבדוק שהוא עובד על פי חוק, אבל אין לי את הצד הכלכלי של התנאים של החוזה שאני יכול

לבוא ולהגיד לו, 'אם אתה לא עושה כך וכך אני לא משלם לך', או 'אם אתה לא מסיים בכך וכך אני לא משלם לך', שאלה בסופו של דבר הכלים שאולי יותר יעילים מאשר אכיפה של היתרי הבנייה וריצה לבתי משפט ודברים כאלה.

דובר: המועצה לא מוסמכת להטיל קנס על מי שמפר את החוק?

עודד רביבי: בוא קודם תן למשה ואחר כך יש פה צורת דיבור, מבקשים רשות דיבור, מציגים את עצמך, כדי שזה יופיע בפרוטוקול ואז אם יש שאלות אחרי שמה יציג את הדברים נשמח לענות לכול, בסדר?

דבורה מלכי: מדובר בפארק הכבשים הלוחשות? זה הפארק?

עודד רביבי: הפארק שמכונה, הכבשים שאנחנו שוחטים. אין שם כבשים לוחשות.

דבורה מלכי: חשבתי שהזמינו אותי ביום העצמאות.

עודד רביבי: הכבשים עוד חיות, לשמחתנו, השיבולים הלוחשות זה הפארק בתאנה, ושם זה פארק הכבשים השחוטות. כן, משה.

משה בן אלישע: אפשר לראות פה את הפארק המרכזי בזית, משתרע בכל הקטע הזה. בצד הזה יש את חברת ברקן, בצד הזה חברת חפציבה, ובצד הזה בבנייה חברת אלואל. שלב אי של הפרויקט זה החלק הדרומי, זה קו הגבול, כל החלק הזה בוצע לפני שנתיים-שלוש, הגבול הוא כאן, משהו כזה, והיום משרד השיכון משלים למעשה את כל הפארק, שזה הקטע היותר כהה, יחד עם שביל הזה שנמצא בין הגנים לבין חברת אלואל, יחד עם שביל שהולך לכל האורך, עד רחוב זית שמן. הדבר הזה.

המרכיבים של הפארק הזה, יש פה פינת משחקים קטנה לקטנים, פה יש לנו בריכת מים מיועדת, שומרים לה מקום עבור מי אגירה לשעת חירום וגם צריכה של היישוב של 2,000 קוב. כאן זה גן משחקים עם מתקנים שמתוכנן ופה גם פינת משחקים מתוכננת. מסביב לזה יש שבילים ויש שטחים ירוקים מגוננים בצורה כזאת או אחרת.

דבורה מלכי: זה חפציבה?

משה בן אלישע: זה חפציבה וזה ברקן וזה אלואל.

עודד רביבי: זה אלואל. הגנים זה אלה שמאוכלסים כבר, ארבע כיתות גן ומעבר לכביש ממול זה המעון שחנכנו יחד עם השר בנט, משה, תראה להם את המעון שחנכנו.

משה בן אלישע: המעון נמצא פה.

עודד רביבי: זה המעון. הקו הכתום זה השביל שאלתרנו כשפתחנו את הגנים, זה לא שביל מתוכנן, הוא לא אמור להיות שם, רק מאחר שזיהינו שלעשות את כל המסלול מסביב זה גם ארוך וגם טרחה לתושבים, אז סללנו אותו. כרגע הוא בהחלט מהווה מבחינתנו נקודת תורפה מבחינת היכולת של העבודות, כי אם אנחנו לוקחים גם את הקו הזה של השביל אז בעצם כל מתחם העבודות מתוחם וסגור ואין אפשרות להכניס כלי עבודה. משה יתייחס לזה מבחינת - - -

אבי חזידה: אבל מכניסים משם, אנחנו כן מכניסים - - -

עודד רביבי: נכון, כי בסופו של דבר לא הייתה בררה.

משה בן אלישע: שטח העבודה המתוחם, למעשה כמו שאתם רואים - - -

עודד רביבי: דקה, משה. לכן מה שקרה זה שבעצם אי אפשר היה לאפשר את המשך השימוש בשביל שאלתרנו, הפתרון בסוף, בפארק, יש שביל, בתוך הפארק יש שביל, כמו שאתם רואים, אנחנו לא ידענו מתי הפארק ייבנה ולכן השקענו לפני כשנתיים בבניית השביל הזה, אבל הוא שביל זמני, הוא לא שביל תקני והוא מתנגש עם העבודות.

לגבי בריכת המים, השאיפה של המועצה זה שבריכת המים לא תיבנה שם ובריכת המים תיבנה בחורשה שנמצאת מעל הזית. המגבלה בבניית מגדל המים בחורשה מעל הזית זה העובדה שבעצם הליכי ההכרזה על הקרקע כאדמות מדינה עוד לא הסתיימו. אנחנו מפעילים על זה הרבה מאוד לחץ, הבטיחו לנו שזה עניין של ימים, אבל זה קרה לפני חמש שנים, ולכן בעצם היום משרד השיכון ניאות לבקשתנו מצד אחד להכין פה את התשתיות, ומצד שני את תהליך בניית הבריכה לעכב, עד שלא ניתן יהיה לעכב מבחינת צריכת המים של תושבי הזית, או עד שאנחנו נקבל את החורשה לידינו, שמבחינת הפרשי הגובה זה יותר הגיוני לבנות את הבריכה שם ואז זה יאפשר פה לעשות עוד מתחם שלם של מתקני משחקים שבסך הכול יש צורך עצום ל - - -

דבורה מלכי: אז מה יהיה פה, בכמה ימים שאנחנו מחכים לתשובה?

עודד רביבי: משה תיכף ידבר על לוחות הזמנים של העבודה אז אנחנו נדע בסופו של דבר איפה אנחנו נמצאים מבחינת הבריכה. זה לא הולך לקרות מחר, אנחנו לא הגענו לשלב הסיום של הפרויקט. לשים שם מתקנים, זה ייקח - - -

דבורה מלכי: לא, אני שואלת על מה אתה הולך, יהיה עפר, אבנים, עצים? מה?

דובי שפיר : עוד שנתיים השכונה תהיה ב-100% אכלוס.

עודד רביבי : תוך חצי שנה, אבל אני אדע בשלב גמר החציבה, האם אני מכשיר את זה לפארק או האם אני בונה פה מגדל מים.

משה בן אלישע : אני אמשיך. כמו שאנחנו רואים, המתחם הזה מתוחם כולו בבנייה גמורה, כאן זה מגרש לבית כנסת שהעמותה, התושבים המתכננים, כבר הגישו בקשה להיתר, ולכן גם אני לא יכול להשתמש בשטח הזה, זה שטח מעבר מהשכונה. גם כאן, זה דגנית, מעבר צר עם כל הבעיות. המקום היחידי שאפשר להתחיל את העבודה זה מהאזור הזה ומהאזור הזה המחיר שאנחנו צריכים לשלם זה השביל הזה שמהווה בעיה איך לשמור עליו ויחד עם זה גם לעבוד. יכול להיות שלא תהיה לנו בררה, אלא אולי לסגור אותו לתקופה של עד סוף הקיץ כדי לאפשר לקבלן עבודה בצורה סדירה, כי כל האפשרויות שניסינו לעשות כדי שזה ימשיך לפעול, עם זה אנחנו מתמודדים עם זה יום ויום וכרגע יש לנו את האתגר הזה לפתור אותו.

אבי חדידה : אם אני לא טועה ההורים קיבלו הודעה שהשביל הזה סגור.

משה בן אלישע : עוד לא סגרנו אותו, אבל בעיקרון השתדלנו, רצינו לשמור עליו פתוח עם איזה שהם הסדרים וזה לא פשוט.

אבי חדידה : אם אני לא טועה ראיתי משהו, אולי במיילים של ההורים.

משה בן אלישע : זה דבר אחד. הקבלן שנכנס לעבודה, זה הרגע שהוא יכול להתחיל לעבוד. הוא התחיל לעבוד באזור הזה, אזור הגנים, גנים בהסדר, ביקשנו ממנו שבשעות הבוקר הוא יעבוד באזור היותר מערבי, אחר הצהריים יעבוד באזור הזה כדי להרחיק כמה שיותר את הרעש, כמה שרק אפשר?

אבי חדידה : מתי היה ההסדר הזה?

משה בן אלישע : זה הסדר מהשבוע שעבר, ב-11 במאי, הייתה ישיבה אצלי.

עודד רביבי : 11 במאי זה אתמול. ביום שאתה דיברת איתי. ההסדר היה ביום חמישי, ביום ראשון הוא לא פעל על פיו ואז קראנו לו לסדר ומאז אנחנו - - -

משה בן אלישע : ביום חמישי לפני זה. זה הדבר הזה. הוא גם התבקש לגמור את כל הגידור מסביב, ומה שגודר לא כמו שצריך גם להמשיך לגדר כמו שצריך. הוא קיבל את ההנחיות של איכות הסביבה כדי לפעול על פיהן, אנחנו מחויבים להן וגם הוא מחויב להן, ויחידת הפיקוח שלי יושבת לו על הזנב כדי שהדברים האלה יתבצעו. התהליך של החפירות. יש פה קרוב ל-10,000 קוב שהוא צריך לחצוב ולהוציא.

דובר: מאיפה עד איפה החפירות?

משה בן אלישע: כל האזור הזה. יש פה הפרש מפה לפה קרוב לארבעה מטרים. את כל הארבעה מטרים להביא לגובה של הגן הזה וכל הדבר הזה, פה זה יותר גבוה, פה יש איזה שהיא סוללה וכל האזור הזה נמצא בחפירה, יש פה קרוב ל-10,000 קוב שהוא צריך לחצוב ולפנות מפה.

דובר: כמה דונם יש שם?

משה בן אלישע: סך הכול זה 14 דונם, אני חושב שהדבר הזה הוא בסביבות תשע או שמונה, משהו כזה.

בכל אופן יש פה 10,000 קוב להוציא. במצב של הסלע זה יכול להימשך הרבה זמן וחיפשנו דרכים יחד איתו איך אפשר לקצר את הזמן של החציבה, חוץ מאשר להביא יותר כלים ולהפסיק את הרעש ולהפסיק את האבק וכו'. המוצא שמצאנו זה לאפשר לו לעשות פיצוצים מבוקרים, שהוא יוכל לרכך את הסלע, ואז הוא יוכל להכניס הרבה יותר כלים בפחות זמן כדי לקצר את זמן החציבה והחפירה והמפגעים כמה שפחות. הוא מעריך שאם הוא יעשה פיצוצים תוך חודש הוא יכול לגמור.

דובר: ואם לא?

משה בן אלישע: אם לא זה ארבעה חודשים. זו הערכה שלו. אנחנו, כפוף לאישורים שצריך להביא מכל מי שצריך, אישרנו לו עקרונית את האופציה של הפיצוצים, עם האישור הזה הוא הולך לקבל את האישורים ממשרד העבודה, משטרה, ביטוח וכל הדברים האלה כדי לאפשר את הדבר הזה.

זה כעיקרון המצב. השילוט של האתר, הוא גם כן נדרש לבצע את השילוט של האתר כדי שאפשר יהיה לדעת מי עובד, עם טלפון והפרטים שלו.

אבי חדידה: יש בעיה לעשות פיצוצים באזור הזה, מבחינת קרבה לבתי מגורים.

משה בן אלישע: אין בעיה, צריך לעשות את זה מבוקר, בהתייחס שזה סביבת מגורים.

עודד רביבי: אבי, אני אחדד את התשובה של משה. אנחנו לא יודעים אם יש מגבלה או אין

מגבלה, בשביל זה הגורמים המוסמכים - - -

אבי חדידה: אז יש מגבלה. אני יודע כי בדקתי את העניין. יש מגבלה, שוחחתי עם שני

חבלנים. אנחנו מאוד קרובים לבתי המגורים לכן אי אפשר לעשות פיצוצים מבוקרים, זה מסכן את הבתים.

משה בן אלישע: החברה שמבצעת את הפיצוצים היא גם חברה של פיצוצים, היא תעשה את זה במגבלות המותרות, אני מניח.

אבי חדידה: - - -

משה בן אלישע: אני מוכן לשמוע, אני לא מבין הרבה בפיצוצים, זה כפוף למגבלות שהתהליך יהיה מבוקר ושקט ושום דבר לא עף באוויר וכו'. משרד העבודה אמור לאשר את הפיצוצים באמצעות הדבר הזה. אם יש לך מידע, אני אשמח לשמוע ולדעת כדי שנוכל להמשיך הלאה.

אבי חדידה: יש הצעה אחרת, כמו שהראיתי לך. זה לא פיצוץ, זה חומר כימי.

משה בן אלישע: זה חומר כימי, בסדר, אנחנו צריכים לעשות קידוחים ולהכניס אותו בפנים.

דובר: אבל בינתיים אנחנו עובדים בצורה הנוכחית.

משה בן אלישע: כרגע הוא בודק את האפשרויות, צריך לעבור על הנתונים כדי לאשר את הביצוע בפועל.

דובר: הוא לא בודק, הוא ממשיך לעבוד.

משה בן אלישע: כן, הוא ממשיך לעבוד, הוא עושה את הקידוחים בשביל הפיצוצים, אבל נכון, נכון לעכשיו הוא ממשיך לעבוד.

מנחם שפיץ: אולי כדאי לנהל את הדיון הזה כשהמצב הנוכחי זה מה שיהיה.

אברהם בן צבי: אני רק רציתי לציין שבזמנו כשבנו את חפציבה, הם עשו פיצוצים מבוקרים ויחסית זה היה די קרוב לבית שלנו. אני זוכר שאצלנו במחסן, בבניין שלנו, שמו איזה שהוא סיסמוגרף או משהו כזה, לבדוק את ה - - -

עודד רביבי: אני לא יודע אם מותר או אסור, מי שצריך לתת את האישורים ואת הבדיקות יעשה את זה ואנחנו לא נאפשר לו לעשות את זה לפני שהוא יביא את האישורים.

משה בן אלישע: עוד משהו אני אגיד לגבי בריכת המים. היום משרד השיכון למעשה מכין מבחינה תשתיתית את שתי האופציות, כלומר אם יש בריכה או אין בריכה מערכת המים היישובית מתנהגת אחרת. כרגע כדי לאפשר את בניית הפארק הוא מכין מבחינה תשתיתית, צנרת וכו', את שתי האופציות, בין אם יש בריכה איך הצנרת צריכה להיות, בין אם אין בריכה איך הצנרת צריכה להיות. יש צנרת שנכנסת מכאן לתוך הדבר הזה ויוצאת מפה ומתחברת לקו הזה.

דובי שפיר: אתה מכיר את בריכת המים בצומת של ה - - - עם שערי צדק? בריכת מים ענקית שעליה בנו קרית ספורט.

עודד רביבי: אנחנו בדקנו את האפשרות פה. בגלל הגודל שלה ובגלל המתקנים שמחויבים להיות מסביב לבריכת מים זה יגזול המון שטח מהפארק ואנחנו עושים הכול כדי להוציא את בריכת המים מהפארק.

משה בן אלישע: אפשר לראות פה את הפרופורציות. זה המתחם, הם החליפו די הרבה מתקנים, זה כמעט פי שניים.

עודד רביבי: האדום לא קיים.

משה בן אלישע: זה קיים, מתוכנן עוד אחד כמוהו כאן ואפשר לראות את גודל הבריכה, הוא כמעט פי שניים יותר גדול מהדבר הזה. כלומר יש פה פוטנציאל - - -

עודד רביבי: לא היינו רוצים לראות את בריכת המים בפנים, אנחנו עושים את הכול כדי שבריכת המים לא תהיה שם.

אסי צובל: אני תושב בניין 45, אני רוצה לשאול שאלה עקרונית ואז שאלה יותר פרטית. אני מבין שבסופו של דבר אני מאחד פה שני דברים, אחד, את מה שאמר עודד בעניין שבעצם מי שמפעיל פה את כל העניין או הזמין את כל העניין זה משרד השיכון. בסופו של דבר רציתי לשאול, כתושב, והיה והיו פיצוצים והם היו טיפה יותר מדי גדולים והחלונות בבית שלי התפוצצו, אני עכשיו צריך לעמוד מול משרד השיכון? מול מי אני עומד? או, בתור תושב, אני לא ארצה לשמוע שהמועצה תגיד לי 'שמע, אבל זה לא אנחנו, זה משרד השיכון'. דבר שני, וזה דבר שכבר כן קיים, למשל, אני מתאר לעצמי שאתם יודעים, שמשה ודאי יודע וגם טיפל בזה, אבל עדיין, הגדרות בהתחלה שהקבלן שם במסגרת שמירתו על החוק, אני בקומת קרקע והוא הצמיד לי ולשכן שלי ולכל הדיירים, הוא פשוט השתמש בגדרות הפרטיות שלנו - - -

משה בן אלישע: הוא התבקש להפריד והבנתי שהוא - - -

אסי צובל: הוא עשה את זה, רק שאנחנו נשארנו עם חורים בגדר שבעוד שנה, שנתיים, שלוש יחלידו בגלל שיש להם חורים כי בכל זאת זה ברזל שנצבע בתוך תנור ואז אם הגדר הזאת לא תהיה בטיחותית או מישהו יישרט ממנה, הפארק שכבר יהיה, אז בסופו של דבר יגידו לי להחליף את הגדר הזה בגלל שזה רכוש שלי. אז ודאי בנקודה הזאת, על הדבר הזה, התיקונים של הגדר, אני חושב שאני פה מדבר בשם עצמי, אבל בשם כולם, לדעתי הקבלן מן הדין צריך לתקן לנו את הגדרות, כדי שאחר כך לא יבואו אלינו בתלונות שהגדרות הן חלודות, עניינים, מפגע. לא

יודע, כל דבר שהיה לי בגדר, אני מתאר לעצמי שהמועצה הייתה דורשת ממני, על
חשובני, לתקן את הגדר, בגלל שזה רכוש שלי. אז בגלל שזה רכוש שלי גם עצם זה
הקבלן הניח, אני מתאר לעצמי שאף אחד מהנוכחים פה, כתושב אפרת, לא היה
מאשר שהקבלן פשוט יבוא - - -

משה בן אלישע: אף אחד לא אישר לו לעשות חורים בגדר.

אסי צובל: ברור.

עודד רביבי: חבר'ה, הנקודה הובהרה. לגבי השאלה הראשונה, משה הזכיר את זה בפתיח
של דבריו, לא יהיו פיצוצים לפני שהבן אדם עומד בכל התנאים. חלק מהתנאים
זה להראות שיש לו פוליסת ביטוח שמכסה נזקים שיכולים להיגרם כתוצאה
מזה. בתור עורך דין לשעבר, היום הרישיון שלי מוקפא, אז אני מנוע מלתת לך
ייעוץ משפטי, אבל בשורה התחתונה אני מניח שאם ייגרם לך נזק ואתה תרצה
להגיש תביעה, אז כל רשימת המעורבים יהיו במסגרת הנתבעים ובית המשפט
יחליט חלקו של מי גדול יותר ומי צריך לפצות ועל מה.

לגבי השאלה האחרונה שלך, נזקים שכבר נגרמו לך, אתה יכול להעביר אלינו
דרישה מסודרת בדיוק מה הנזקים שנגרמו, אנחנו נעביר את זה לקבלן. אני מניח
שהוא לא יתכחש בשלב הזה והוא ינסה להסדיר את זה איתך כמה שיותר מהר.
כנראה שלא מדובר בנזק יותר מדי גדול ובואו נתקדם הלאה. אנחנו בסופו של
דבר רוצים שהעבודה הזו תיגמר כמה שיותר מהר.

גבי הבר: אפשר לשאול שאלה?

עודד רביבי: רק שם שלך, כדי שזה יופיע בפרוטוקול ואחר כך אפשר שיהיה לבוא אליך
בטענות על זה שאמרת את זה...

גבי הבר: אני תושב בניין 45, גם כן סמוך לאתר וגם יש לי ילד שהוא בגן אפיקים, בגן של
רעה. אני רציתי לשאול קודם כל לגבי העניין שכרשות מקומית לא יכולים
להאציל סנקציות חוזיות על הקבלן, אבל כרשות מקומית אתם מוסמכים להטיל
קנסות. אז אני שואל אם זה לא המצב גם כן במקרה של הקבלן הזה.

עודד רביבי: אם הוא פועל בניגוד לחוק אז אני צריך לבדוק האם יש לי חוק עזר שאני יכול
לתת בגינו קנסות. בסופו של דבר הקנס הוא לא תמיד הגורם המרתיע. מדובר פה
בעבודה רחבת היקף, אנחנו בשיח עם המבצעים ואנחנו בסך הכול זוכים לשיתוף
פעולה. אז אולי לפעמים זה לא שיתוף פעולה בקצב שהיינו רוצים, אבל אני לא

רץ ישר לתת קנסות. כרגע אנחנו במצב של הידברות ואם נצטרך להגיע לסנקציות חריפות כי הוא פועל בניגוד לחוק אז אפשר ללכת נגדו לבית משפט. אבל אתה כבר קופץ לשלב העונש כשאני עוד לא יודע על מה אני מעניש אותו.

מנחם שפיץ: אפשר לשמוע, לפי המצב הנוכחי של היום, מה הבעיה עם הקבלן, אפשר לשמוע -

--

עודד רביבי: חוץ מזה שהרעש מפריע, אבל כל עבודה מפריעה.

מנחם שפיץ: חוץ מהרעש, מה הבעיה?

גבי הבר: קודם כל בגלל שהוא פועל בצורה פרטיזנית, כמו שזה היה בהתחלה.

עודד רביבי: תאר, אבק, רעש, תאר את הבעיות. אתה גר שם. אני לא גר שם.

גבי הבר: אני יכול להגיד שאם הגננת צריכה להגביה את הקול כדי לדבר לילדים, זה לא

בגלל שהם כבדי שמיעה אלא בגלל הרעש שמתחולל בחוץ, זאת בעיה, זאת בעיה שהקבלן צריך לפתור אותה, או המועצה צריכה.

עודד רביבי: מה עוד?

גבי הבר: הרבה מאוד רעש, הרבה מאוד אבק. אמנם הבעיה של אבק זה פחות בעיה בגנים,

אבל זו בעיה שאנשים בקומות התחתונות סובלים ממנה יותר. אני בקומה 4, אז זה פחות מפריע לי.

דבורה מלכי: תקשיב, אני עונה לו כמו תושב. אני גרתי ברחוב שבנו שם ארבע שנים, הלכתי

למות, אבל ידעתי שיבנו שם. בארצות הברית בונים עם מהדק סיכות, כזה קליק קליק קליק, אבל - - - הלוואי עלינו.

אברהם בן צבי: בעניין הזה שאין דרך אחרת לבנות, המועצה יכולה לקבל ייעוץ כמו שהיא

מקבלת ייעוץ, אבל לצערי הפסיקה בארץ, מצאו בהרבה מקרים, לא מעט

מקרים, גם ליד גני ילדים בערים אחרות, גם בירושלים כשבנו בתחנה המרכזית,

גם בתל אביב, כשבנו את התחנה המרכזית וגם כל מיני בנייה מסיבית בתל אביב

ליד בתים נמוכי קומה וכו', שיש עוד דרכים לבנות. זה עניין כלכלי. ההבדל בין

רחוב נהורא, במקרים כאלה, מי שבנה לידכם ברחוב נהורא, בסופו של דבר נכנס

להיות השכן והם כולם מקווים שהשכן יהיה בסדר, לפעמים יש שכנים שבונים

ועושים דברים לא כל כך יפים ואז יש סכסוכי שכנים. אצלנו מדובר לרוב בבנייה

מסחרית, קבלנים, חברות, פה זה סוג אחר, זה למטרת הציבור, זה הציבור, אז

צריך לאזן. מצד שני, בכל זאת, זה עניין של תקציב. לבוא להגיד לתושב שגר

בשכונה, ויש דיירים שגרים ליד המתחמים האלה קרוב ל-15 שנה, חצי מחיי היישוב כבר, להגיד שאין עוד שיטות לבנות והייתה הקפאה ואנחנו חייבים להשלים עם זה, זו שכונה בהקמה, אחרי 15 שנה, סליחה, זה לא בדיוק ככה. אתה מגיע למצב שאתה רוצה לדעת שלא כל קיץ יהיה חמישה חודשים כשקוננו על הראש דווקא בקיץ, כשהיום ניתן אולי לתמרן את זה אחרת.

דבורה מלכי: אברהם, יכול להיות שאם היינו במצב אחר, במקום אחר, עם הקפאות אחרות ופוליטיקה אחרת, היה בכלל צריך לבנות את הפארק הזה לפני. יכול להיות. עכשיו אני אומרת ככה, גרות שם 400 משפחות, נכנסות עוד 400, אנחנו רוצים את הפארק הזה. אם יש דרכים, אמרתי את זה אתמול, להקטין את האבק ולהקטין את הרעש, אני חושבת שאנחנו צריכים להשתמש בהן, זה ליד גני ילדים

אברהם בן צבי: יש דרכים.

דבורה מלכי: אבל ברור לנו שיהיה אבק ורעש.

אברהם בן צבי: יש דרכים, ניתן להביא מיגון אקוסטי, ניתן להביא כלים עם מיגון אקוסטי, ניתן להביא כלים שמורידים את פיזור האבק. יש עוד דרכים.

דובר: אפשר להרטיב את הקרקע.

אברהם בן צבי: יש עוד דרכים. מי שמסתכל בנהלים של עוד כמה וכמה דברים, ודיברנו ביחד, אני ומשה וניצן, על הרבה דברים, בסופו של דבר השאירו מה שהשאירו וגם ניצן לוי בסופו של דבר אמר שיש דברים שהמועצה יכולה להחליט אם היא רוצה להוסיף ויש ערים שכן הוסיפו.

מנחם שפיץ: השאלה מה ביכולת שלנו לשנות כדי להקל על הרעש ועל האבק. אלה שתי ההתנגדויות שאני שמעתי פה, אבק ורעש.

אברהם בן צבי: וגם פרק הזמן.

אסי צובל: אני באתי לפה בשני כובעים, הכובע של אבא של ילד בגן. מה שמטריד אותי הכי הרבה זה הרעש, פחות האבק. הכובע השני זה דייר שגר ורואה את הסדקים על הקירות. אני לא יודע אם זה מזה או לא, אבל אני רואה את הסדקים בקירות שלי בבית ואני אומר שיעשו פיצוצים מבוקרים, זה יהרוס את היסודות של הבניין ולא יודע מה עוד זה יעשה ל - - -

מנחם שפיץ : עוד דבר, לא כדאי להצביע על התחנה המרכזית בתל אביב כדוגמה לעבודה, איך שביצעו את זה שם, כי שם זה לקח הרבה זמן, 30 שנה, לא יודע כמה.

אבי חזידה : אני גר לא רחוק משם, אני גר בגני חפציבה. אנחנו פחות מושפעים מהרעש, אבל אני אדבר עכשיו כאבא לילד בגן של סילבי שהעבודות ממש צמודות ומבחינתי הדבר שיותר מפריע זה הקרבה לגן הילדים. כמובן הרעש והרעידות, גם אם סוגרים את הדלת אתה מרגיש את הוויברציות של החפירות. ברור לי שהאינטרס של כולנו שהפארק הזה ייצא לפועל וכמה שיותר מהר, אבל כרגע יש מציאות שיש לנו גני ילדים שנמצאים שם. אנחנו לא רחוקים מחופשת הקיץ, השאלה אם אפשר, וזאת שאלה שאולי שווה לחשוב עליה, שוב, במגבלות הקיימות, כי אנחנו לא צד לחוזה, כמו שאני מבין, אם אפשר לפחות לדחות את העבודות לחופשת הקיץ, שזה יפתור לנו בעיה אחת מבחינת רעש ואבק וזה הבריאות של הילדים שלנו.

דובר : אם אין פיצוצים ארבעה חודשים, אז חודשיים של תקופת הקיץ ו - - -

דבורה מלכי : אבל אין חודשיים, רוב הילדים ממשיכים לקייטנות. אתה יודע את זה.

אבי חזידה : יש לנו צהרונים, נכון, אפשר בגן של סילבי, אפשר לקחת אותם ולהצמיד אותם לגנים שבהתחלה ולאן דווקא צמוד לעבודות. זאת אומרת לי חשוב קודם כל הבריאות של הילדים, פחות הרעש, פחות הנזקים, הבריאות של הילדים יותר חשובה לי מהכול, וכשהילד שלי אומר לי שהוא לא יכול לשמוע את הגננת ואני הייתי שם פיזית, וזו גם הסיבה שהתקשרתי לעודד, בדרך כלל אני לא עושה את הדברים האלה, כי זה היה מבחינתי בלתי נסבל באותו רגע. אמרתי שזה לא יכול להימשך ככה, הילדים יוצאים לשחק בחצר והוא עדיין עובד. אז יש גם סכנה פיזית שאבן תיפול עליהם או אני לא יודע מה ויש את הרעש והאבק שהם נושמים, הם משתוללים בחוץ. קודם כל זה מסוכן, הבריאות חשובה לי יותר מהכול, לכן אם אפשר לדחות את זה בכמה שבועות, אולי יהיה לנו פתרון לבעיה הזאת. ברור שלא יהיה לנו פתרון לכל הבעיות כי הפארק הזה צריך לקום. איכשהו הוא צריך לקום, עכשיו צריך לראות איך אנחנו עושים את זה בצורה שתמנע נזקים בצורה הכי טובה. כולנו פה, אני חושב שאנחנו בדעה אחידה שאנחנו לא רוצים לעצור את בניית הפארק. ככל שאנחנו מתקדמים גם לבנייה של פרויקט אלואל, השכונה הזאת תתאכלס כמה שיותר מהר וגם ככה אין לנו

מספיק מתקני שעשועים לילדים ומקום לשחק, גם ככה זה עמוס, אנחנו חייבים את הפארק.

מעבר לזה אני רוצה להוסיף נקודה קטנה. חוץ מהעבודה הזאת של הפארק יש לנו גם את פרויקט אלואל. אמנם אני קצת חורג, אבל זה חלק מהעניין שאני רוצה להעלות. בפרויקט של אלואל אנחנו עדים להפרעה בדרכי הגישה לקומפלקס הגנים של משאיות בטון שבאות ומשאבות בטון שעומדות ממש על המדרכה. אני חושב שזה היה היום בצהריים, כשאתה רוצה להגיע לאסוף את הילדים, אז דווקא בשעה ארבע, כשהם יוצאים מהצהרונים וגם בשעה שתיים, כשנגמר הגן, אז עומדת שם משאית וחוסמת את הכביש. מעבר לזה, אבק ורעשים. אז הילדים האלה סובלים באופן די ארוך בזמן מתמשך מבנייה. הבנייה הזאת, אין מה לעשות, אנחנו צריכים אותה וזה טוב וזה דבר חיובי, אבל צריך לזכור שיש שם קומפלקס של גנים ועוד מעט מעון שיאוכלס. צריך לחשוב שיש שם גם ילדים ואיך אנחנו מונעים את הפגיעה בהם ובשגרה שלהם. אני למשל לא יכול לשלוח את הילדים שלי, את הילד הגדול שלי ברגל לגן, כי אני יודע שיש שם בנייה. אני צריך לקחת אותנו באוטו, למרות שהוא יכול ללכת, זה במרחק הליכה. אז אני מבין את זה ואני יודע שיש בנייה אז אני עושה את זה, אבל כשאין ברירה וצריך ללכת ברגל ואנחנו לוקחים אותם ברגל, ולא רק אני, אלא הורים אחרים, אז אנחנו עדים להפרעות חוזרות ונשנות גם מהפרויקט של אלואל, ועכשיו נוסף לנו גם הפרויקט של הפארק.

אז אנחנו צריכים לתת את דעתנו גם כמועצה, למרות שכל הפרויקטים האלה מבורכים, איך אנחנו מתמודדים. ואלה אתגרים, צריך להתמודד עם האתגר הזה של גם לבנות וגם לאפשר איזה שהוא מרקם חיים תקין לאנשים שגרים שם ומשתמשים בשירותים שם. אין לי הצעה קונקרטית, אם את שואלת, אני מעלה את זה.

עודד רביבי: לא, חוץ מאשר לפקפק בזה שלא ידענו שיש שם גני ילדים ומעון יום.

אבי חזידה: לא, חס וחלילה, מה פתאום. אם אתה רואה הצעה, אז יש הצעה. למשל בעניין

של פרויקט אלואל, לא לתת להם להכניס משאיות בשעות שהילדים מגיעים לגן וחוזרים ממנו. זו אולי עצה שאפשר ליישם.

דבורה מלכי: מה, שבע וחצי - - -

אברהם בן צבי: בעיריית רחובות הוציאו צו הקפאה על הבנייה עד שהם עשו הסדר חלופי לגנים.

הזיזו את הגנים לחצי שנה.

דבורה מלכי: זהו, העניין הוא באמת, אנשים רוצים לנסוע לרימון, נגיד - - -

אברהם בן צבי: זה קרה.

דבורה מלכי: אפשר אולי להעביר אותם ל - - -

אבי חזידה: לא, אבל הם לא יילכו על הכביש, הם הלכו על הכביש, כי המשאית עמדה על

המדרכה.

דב קרסין: שלום, ערב טוב, אני גר בבניין 45. כמה דברים. האם בדקו את רמת הדציבלים

בתוך הגנים, לראות אולי זה עובר מעבר לאפשרות של איכות הסביבה בחוק?

רמת הרעש, לבדוק.

עודד רביבי: אין שום בעיה, אנחנו נביא בודק.

דב קרסין: שאלה שנייה שלי. שמירה. יש שומר על המשאיות שם? אני יודע שבאתרים

אחרים יש שומר בבודקה שמסתכל.

עודד רביבי: יש שומר.

דב קרסין: יש שומר על המשאיות האלה? אני רואה שהן ממש כל כך קרוב - - -

עודד רביבי: יש שומר, מאחורי הגנים.

אסי צובל: יש שומר על הפועלים? כי הבן שלי בכיתה א' חזר ואחד הפועלים הערבים, זה

היה השבוע, ניגש אליו, ביקש ממנו מים, החליף איתו כיפס.

עודד רביבי: רבותי, אין שומר על כל פועל, יש תכנית אבטחה של מחלקת הביטחון, איך

מאבטחים את כל מרחב הבנייה. יש שם שומר אזורי, תקרא לזה, על מתחם

מסוים. כל הפועלים עוברים בידוק לפני שהם נכנסים ליישוב, כל הפועלים

שנכנסים ליישוב הם כאלה שמאושרים על ידי הצבא להיכנס לעבוד ביישוב.

אנחנו לא יכולים להגיע למצב שעל כל פועל יש שומר. אין, זה לא קיים.

אנחנו בסופו של דבר מודעים למקום שבו זה נבנה, אנחנו מנסים להקטין

למינימום את המפגעים ואנחנו שמחים לשמוע הצעות.

דב קרסין: יש לי עוד כמה דברים שרציתי לשאול. העניין של הסדקים, או נזק אחר, בבניין.

לא הייתי מודע שיש את הבינוי ועכשיו פשוט קשה לי יותר להתייזב מול משרד

השנים כשיש לי בעיות ונזק שנגרמו לי כי אני לא צילמתי את הבית שלי טרם

הבנייה ועכשיו כשאני הולך לצלם הם יכולים להגיד, 'תשמע, זה מקודם, מה

אתה רוצה להגיד לי? אני לא קיבלתי את הידע הזה לפני שהתחלתם לבנות כדי לעשות סקר בבית שלי, לבדוק שאין נזק ואז אחר כך לבוא 'תשמע, כתוצאה מהעבודה שאתם עשיתם נגרם לי נזק'.

דובר: אנחנו לא ראינו שלט עם פרטי הקבלן.

עודד רביבי: הוא נדרש והוא ישים.

דב קרסין: זה חוק, זה חייב. יש לי עוד משהו. את מגדל המים שאני יכול להגיד לך שלפחות

פעם ראשונה שאני שומע את זה, אני לא יודע אם זו פעם ראשונה שלכם, אני לא יודע פרטים, לאיזה גובה זה יהיה, הוא יהיה ענק, לפחות 15 מטר קוטר. באמת, תסתכל על הגודל של הבניין - - -

עודד רביבי: זו בריכה ענקית. בגובה, כמה? 5, 6 מטרים?

משה בן אלישע: 6 מטרים, משהו כזה.

דב קרסין: זה אומר שזה חוסם לפחות שתיים או שלוש קומות, תלוי בגובה של הבניין.

משה בן אלישע: זו תכנית המתאר.

עודד רביבי: הקבלן ידע והוא נדרש להודיע לכל הרוכשים - - - הקבלן ברקו, הוא ידע מזה,

נדרש להודיע לכל הרוכשים, אני יודע שכמה אנשים יודעים שיש שם בריכה.

משה בן אלישע: זה לפי התכנית.

אסי צובל: לא ידענו את זה, וההיפך, קראו לזה נופי הפארק. בינתיים ב-45 זה נופי מגדל

המים. אפשר לשנות אגב את זה, כמו עם הכבשים השחוטות, לפארק מגדל

המים. אני יודע שאתם מנסים להזיז את זה וזה מעולה, אבל אני אומר לך, הדבר

הזה הוא - - -

עודד רביבי: רבותיי, אנחנו לא יודעים מה קרה בשלב חתימת החוזה שלכם, זה מופיע

בתכניות המתאר של היישוב, זה דבר שהוא מתוכנן, זה לא דבר ש - - - יש לך

עורך דין מאחוריך, הוא יחלק כרטיסי ביקור בסוף הישיבה, יש כבר כמה נושאים

שמועברים לטיפול היום.

אברהם בן צבי: אני עזבתי את המשרד. אני עובד בחברה, אני לא יכול לקחת... יש עוד הצעה

שלא עלתה על השולחן ולכן אני מציע את זה, במשך הזמן האם ניתן לבדוק את

האפשרות לבקש מהקבלן להביא יותר מכלי אחד. שמת לי לב שבמשך כל העבודות

בעשור האחרון הקבלנים תמיד נוטים להביא באגר אחד או - - -

דבורה מלכי: אתה יודע מה יקרה לילדים האומללים עם שני באגרים שעובדים, אבי ישם אותו במשרד של עודד.

אברהם בן צבי: היו ימים בברקן שהוא הביא את הבאגר הקטן דווקא. אני שואל האם אפשר לבקש מהקבלן פשוט להביא שני פועלים כדי לקצר את לוח הזמנים. שוב, זו שאלה הנדסית ותכנונית, אם ניתן לעבוד במקביל או ביחד, אבל זה משהו שלכאורה מקצר את משך הזמן.

עודד רביבי: התכנית היא שיעבדו שם יותר מאשר כלי אחד. הוא מדבר איתנו על הקמת חניון לכלי צמ"ה, אני לא ספרתי שם כמה כלים היו שם, הלכתי לבקר שם. בתמר, אתם יכולים לראות שעובד יותר מאשר באגר אחד, בברקן עובד יותר מאשר באגר אחד. גם פה יש בסופו של דבר לקבלן אינטרס לגמור כמה שיותר מהר, כי כשהוא גומר משלמים לו.

אברהם בן צבי: אז זו הצעה שניתן לדון בה.

דב קרסין: כמו שאבי אמר, יש לנו את חופשת הקיץ, שזה אחרי 17-18 ביולי - - -

דבורה מלכי: 22 ביולי. אם לא יהיו שם צהרונים בהמשך, ויהיה.

דב קרסין: עד 1 בספטמבר אפשר להשתמש כמובן ביותר מבאגר אחד, יותר משופל אחד, כי יש לנו שטח, כמו שאתם אומרים, 10,000 קוב שהוא צריך להוציא, אז הוא יכול לעבוד משני צדדים ומאחור ביחד ורק בסוף להשתמש בכלי אחד.

עודד רביבי: אני אגיד לך מה העניין, גם במה שאבי הציע, לדחות את העבודות, וגם במה שאתה אומר, להתחיל לעבוד גם עם לוחות הזמנים. מאחר שהכסף לא אצלנו ואנחנו לא המעסיקים אנחנו משחקים פה עם גורמים שאני לא יודע מה קורה איתם. אני היום במציאות שיש בתים למטה, בזית, שמתחילים להגיע לשלב של מוכנות לאכלוס ומשרד השיכון עוד לא הצליח בכלל לפרסם מכרז לעבודות תשתית, לחבר אותם למים ולחשמל, כי יש לו מחלוקת עם 'יש עתיד' על חוק הפונדקאות. היה פה שר השיכון, אמר שמעכבים לו מיליארד שקל ועד שלא יהיו לו את המיליארד שקל האלה הוא לא יודע לצאת למכרז לעשות את זה. אני לא רוצה לקחת סיכון ולהתחיל לבקש מקבלנים 'עכשיו תדחו את העבודות בחודש-חודשיים, תיקחו בחשבון שמשרד השיכון לא ישלם לכם'. כבר הגענו לרגע הזה שהם פה, שהם התחילו לעבוד, אני לא רוצה לשחק בדברים האלה.

מה שבשליטתנו, אם אנחנו יכולים להגביר את קצב העבודות, אם אנחנו יכולים לעשות את זה יותר בשקט, אם אנחנו יכולים להרחיק אותם מגני הילדים, אם אנחנו יכולים להציג דרישות שלא מוסיפות עול כלכלי אנחנו נשמח לעשות את זה. לאבי יש איזה שהוא רעיון של איזה מוצר חדש, בסדר, הוא יעביר לנו אותו, נעביר את זה לקבלן, יכול להיות שהקבלן יגיד 'וואלה, לא ידעתי, אני אשמח לעשות את זה'.

בסופו של דבר המטרה של כולנו זה להקטין את המפגעים כמה שיותר מהר. אנחנו לא נהנים לשמוע אף הורה מתלונן שהילד שלו לא שומע את הגננת, אנחנו לא נהנים לראות אף ילד הולך במקומות האלה כשיש שם משאיות, אבל אנחנו כולנו מבינים שזה תהליך שצריך לעבור אותו כמה שיותר מהר ובואו נעשה את המקסימום לגמור את זה. זה הכול.

דובי שפיר : יש לי שתי הצעות, תגידו לי מה דעתכם בתור התושבים. הצעה אחת שברגע שתסתיים שנת הלימודים הילדים שיישארו שם לקייטנה, ימצאו להם גן אחר בשכונה ושהגן הזה יהיה סגור. עד סוף שנת הלימודים לא נוכל להפסיק, אבל נמצאת פה במקרה האחראית על הגנים, יחד עם המתנ"ס, שימצאו לילדים האלה מקום בגן אחר בשכונה, האם תהיו מוכנים לזה כדי להקטין את החשיפה של הילדים?

עודד רביבי : אל תציע להם את זה, תן לי לבדוק את זה.

דובי שפיר : לא, אני לא מציע בתור אחד שיש לו סמכות ביצוע. שבעלי סמכות הביצוע יוכלו ל

עודד רביבי : לא, אני מבין שיש לי אינטרס לפנות שם את הגנים כמה שיותר מהר. גם אם הם לא ירצו לשלוח את הילדים שלהם לקייטנה בגן אחר ותהיה לי אפשרות להעביר את הילדים משם לגן אחר, אני אעשה את זה, כי בסופו של דבר יש לי אינטרס לבודד שם את האזור ולנטרל אותו כמה שיותר מהר. אבל אני עוד לא יודע כמה ילדים נרשמו לקייטנות, אני לא יודע מה מצב האכלוס בגנים. כשהיו לי הנתונים האלה אני אדע בכלל אם זה ריאלי או לא.

דובי שפיר : הצעה שנייה, את השביל האדום הזה שנועד באופן זמני לקצר את המרחקים,

אולי בגלל הסכנה שבו, שהוא צמוד לאתר הבנייה, בואו נסגור אותו ונבטל אותו

עד סוף שנת הלימודים כדי - - -

עוזד רביני: אנחנו מנסים להגיע למצב שהשביל הזה ישמש אותם עד סוף שנת הלימודים ורק אחר כך הוא בעצם ייחצב.

דובי שפיר: אני קיבלת תלונות שהילדים על השביל חשופים לסכנה. אז אם הם לא חשופים לסכנה, אז על הכיפק. אם הם חשופים לסכנה, אז בואו נבטל את השביל הזה, נסגור אותו ונכון, תצטרכו עוד חודש וחצי, עד סוף השנה, לעשות את הסיבוב.

משה בן אלישע: זה הציר שממנו אפשר לצאת ולהיכנס. אנחנו גידרנו את הדבר הזה אבל פתח חייב להישאר כי אחרת הטרקטורים והמשאיות לא יכולים לשנע.

דובי שפיר: אז אכן כן, אז השביל הזה מסוכן.

משה בן אלישע: לדעתי זה יהיה אחרי שמונה וחצי, לפני אחת וחצי, זו מציאות שהיא קשה מאוד לעקיפה. אם היה אפשר לבטל את השביל הזה, זה היה עושה טוב ויותר קל להתמודד מול המפגעים. נכון, זה פחות נוח, אבל להשאיר את הדבר הזה זה אתגר לא קטן - - -

דובי שפיר: בתור אחד שהציע את השביל הזה בזמנו, עד שיגמרו את כל הפארקים והכול, אז אני אומר, זה הזמן עכשיו לבטל אותו, אין מה לעשות. אם הוא מהווה סכנה, אז - - -

עוזד רביני: אנחנו נבדוק את זה, זה לא נציגות נבחרת פה של ההורים, הם יכולים להגיד לי כולם כן ואחר כך יתברר שיש הרבה הורים שמתנגדים. אנחנו נבדוק את זה, בסופו של דבר מה שחשוב לי, שתבהירו ליתר ההורים, שאנחנו מודעים שיש שם גני ילדים, מודעים לכך שיש שם מעון שאמור להיפתח, מודעים שיש רעש, מודעים שיש אבק, מנסים לעשות את המקסימום כדי לגמור את זה כמה שיותר מהר וכמה שיותר בטוח. מי שיש לו נזקים מול הקבלן, אנחנו נשמח להיות השדכנים ולהעביר את המסרים לקבלן. נקווה שלא יהיו נזקים נוספים ושנוכל לבוא לשחק בפארק כמה שיותר מהר.

אברהם בן צבי: רק שתי נקודות. קודם כל רציתי להודות לך ולמועצה שלך שהעליתם את הסוגיה הזו לדיון, זה ממש משקף רצון טוב של נבחרת הציבור לדון בסוגיות האלה, שברוך ה' יש לנו דירות בנויות עם בניינים, בנייה רוויה והשכונה מאוכלסת עם אלפי תושבים, זה ממש קיום יפה. דבר שני, משה אמר לי לפני כמה ימים, נפגשנו והוא אמר לי לגבי הקניון, 'דיה לצרה בשעתה', אבל בכל זאת הגורמים המקצועיים והמועצה צריכים לתת את הדעת איך ייבנה בניין ענק כמו

תחנה מרכזית של אפרת, 15,000 מטר מרובע, בתוך שטח שהוא ממש מאוכלס באופן מלא ליד גני ילדים, ליד בית ספר אורות עציון, ליד הבתים. זה משהו שלפי הנהלים של היום לא נראה לי שמסותר כל כך. היות שהם הוציאו מכרזים על הפרויקט הזה כבר כמה פעמים הגיע השלב לתת את הדעה על ה - - -

עודד רביבי: אנחנו מקבלים את הדעה שלך, אנחנו מנסים להשפיע על מה שקורה שם במכרז בדברים נוספים, כמו המישור הכלכלי ועלויות הפיתוח. עוד פעם, מאחר שהקרקע היא לא שלנו היכולת שלנו להציב תנאים היא מוגבלת. אין ספק שאנחנו בסך הכול נלמד מהפרויקט הזה כדי לבוא בדרישות יותר ממוקדות בפרויקטים הבאים, אבל אני חושב שמה אמר נכון, דיה לצרה בשעתה. אנחנו רושמים את הדברים - - -

אברהם בן צבי: כן, תשמע, כדי לממן את בניית החניון, אם יביאו הצעה מאגד להפוך את זה לסיבה שהחניון של כל האוטובוסים, שכל פעם שבונים עוד פרויקט מתרחקים מהבית של - - -

דב קרסין: האם המועצה קיבלה הודעה לפני ההחלטה לגבי פיצוץ?

עודד רביבי: הוא ביקש מאיתנו אישור עקרוני לעשות פיצוצים. אם אנחנו נלך על הליך של פיצוצים אנחנו נודיע גם לתושבים, גם נודיע על המועדים - - -

דב קרסין: לפני ההחלטה ללכת לפיצוצים? כי אנחנו גם אולי נרצה להביא מישהו, צד שלישי - - -

עודד רביבי: אתם יכולים לבדוק את זה, אנחנו כרגע בתהליך של בדיקה. הם בעצם בתהליך של בדיקה, אם הוא יביא לי שהגורמים המוסמכים במדינת ישראל מאשרים את זה, אז אני אאשר לו את זה ואני אודיע לכם מתי אנחנו הולכים לעשות את זה. אם אתם רוצים להתנגד, וכמו שאבי אומר, שהוא חושב שזה בכלל אסור, אז זה הזמן. אם תביאו לי חוות דעת אחרת נצטרך להתעמת איתה ולנסות לשכנע שזה לא במקום.

גבי הבר: בסדר, לכן אנחנו מבקשים שתינתן לנו התראה מספקת, לא יום לפני.

עודד רביבי: כרגע בוחנים אם אפשר לתת היתרים לפיצוצים.

דובי שפיר: גבי, אתה יודע איפה המשרד של הקבלן בשטח?

גבי הבר: לא.

דובי שפיר : חפש אותו, דפוק לו בדלת, דבר עם מנהל העבודה. בטוח שהוא ייתן לך את המידע הכי מעודכן.

יהודה שויגר : ודבר אחרון, אם יש להבא, יש דברים שעלו פה בהקשר של הפועלים, משאיות ודברים, הדברים גם מול הקבלן, אם יש דברים של גדר פתוחה או של גדר סגורה, תגידו אותם בבקשה און ליין, אפשר גם לצלם אותם, אפשר לשלוח לנו, כדי שאנחנו נוכל ל- - -

בהקשר של הפועלים שמסתובבים, להתקשר למוקד, להגיד אותם און ליין, אחר כך אפשר לטפל בזה בצורה הכי יעילה ומהירה.

משה בן אלישע : יש שם מפקח מטעמנו שאנחנו מעסיקים אותו, יש מהנדס שעוזר לו, הוא קיבל הנחיות להקפיד על איכות הסביבה ואם יש בעיה להזמין את איכות הסביבה שיבואו לפה, לעקוב יום יום אחרי הדבר הזה, כדי שכמה שיותר להקטין את המפגעים. נשמח לרעיונות, בשמחה.

עודד רביבי : תודה רבה. ערב טוב.

הנושא הבא, נושא שקיבלנו בגינו בחודשים האחרונים שלוש פניות. פעם אחת בחצי בדיחה, חברת המועצה דבורה מלכי רצתה לבחון אפשרות לחתן את בתה במרחבים הפתוחים של אפרת, אחר כך במגרש בגפן. לפני שאני בכלל הייתי צריך לתת תשובה כבר הודיעו לי שזה לא רלוונטי. אנחנו קיבלנו שתי פניות בכתב, במהלך החודש האחרון - - - רבותיי, החתונה בעזרת ה' תתקיים, אבל לא במרחבים הפתוחים של אפרת. לא נשאל אם בגלל הצד של החתן או הצד של הכלה, זה לא משנה, שניהם ענבי אפרת ולא נעשה סכסוך נוסף מעבר לסכסוכים שיש לנו בוועדות תכנון ובנייה.

אבל מאז קיבלנו עוד שתי פניות בכתב. פנייה אחת מבקשת לעשות חתונת רחוב ביונתן החשמונאי, רחוב ללא מוצא, כאשר הורי החתן גרים שם, אני לא יודע איפה גרים הורי הכלה, ופנייה שנייה שהגיעה זה לקחת את אזור מתחם הנוער ולעשות שם בר מצווה.

דובר : איפה?

עודד רביבי : במטה הנוער, מתחת לשיבולים לוחשות, לא הכבשים השחוטות. אני חייב להגיד לכם שבקריאה ראשונה אני דווקא די התלהבתי, התגובה הראשונית שלי הייתה 'יופי של רעיון', 'יוזמה מבורכת', המועצה יכולה לעזור למשפחות לחסוך

בעלויות של שכירת אולמות וכשטיפה הפניתי את הסוגיה הזאת לגורמי המקצוע במועצה אז קצת התחילו להרים יותר גבות ולהעלות יותר סימני שאלה, ולפני שאנחנו עונים לשתי הפניות האלה אמרתי 'בואו נציף את זה פה'.

מה הבעיות? גם מי שהיה בחנוכת סניף בני עקיבא בזית, אז גם שם תוך כדי האירוע, התחילו להגיד 'וואלה, זה יופי של מקום לעשות חתונות, עם הנוף לירושלים וזו ממש אווירה יפה וכל הכבוד'.

כאשר נכנסים לתכנון של אירוע המוני, יש כל מיני אלמנטים שחייבים לקחת בחשבון. לפני שאני אפרט את הדברים שאנחנו חייבים לקחת בחשבון, אם אני לוקח רק את אולם האירועים המאולתר בבית הכנסת בגפן וכמות הפעמים שהפורום הזה ופורומים קודמים נדרשו לסייע לתושבים להתמודד עם בעיות החניה של התושבים ברחוב בזמן שיש אירוע ברחוב הגפן, אתה מבין לאן הדברים האלה מתגלגלים. אם אנחנו לוקחים את רחוב יונתן החשמונאי ומתחילים פתאום לשים את החתן בעמדה שהוא צריך לבקש מהשכנים שלו הסכמה שיערכו את החתונה ברחוב, מה זה עושה מבחינת מטרד, מבחינת חניה, מבחינת רעש, ואיפה זה שם את השכנים, האם הם באמת יכולים להגיד כן או לא והאם אנחנו רוצים לשים אותם באותו מקום שבו אנחנו רואים את הדברים בוועדת תכנון ובנייה.

אלמנט הרעש, אף אחד מהמקומות האלה לא תוכנן לאירוע המוני. כלומר זה יכול להיות פעם אחת חוויה נחמדה, אבל אם זה מתחיל להיות תופעה נפוצה, וזה מתחיל לקרות פעם בשבוע, או פעם בשבועיים, כל פעם ברחוב אחר, זו שאלה. תיקחו לדוגמה את הסיפור של הכנסות ספר תורה, שהניידת המוזיקלית הזאת חוסמת רחובות, חוסמת צירים ועושה רעש. אלה שמשותפים נהנים, אלה שלא מרגישים בזה חלק מרימים גבה.

הנושא של חניה, קחו את המתחם של בני עקיבא בזית. איפה אני הולך בדיוק להחנות שם 400-500 אורחים בזית שמן, שגם כך יש לי מצוקת חניה? בחניה כפולה וחוסם צירים ואז רכבי ביטחון לא יכולים להגיע.

לא דיברנו על הנושא הביטוחי, נושא של רישוי עסקים, כל מיני דברים שפתאום מצריכים פה המון התעסקות בבחינת הדברים האלה וזה פחות או יותר הצדדים בעד ונגד. עקיבא, אתה רוצה להוסיף משהו?

עקיבא סילבצקי: לא.

עודד רביבי: אני אשמח לשמוע - - -

דבורה מלכי: אתה תחתום להם?

דובר: אני אחתום.

עודד רביבי: אני אשמח לשמוע התייחסויות ותגובות שלכם, כדי שבסוף זה לא יהיה רק עמדתי בסיפור הזה ונראה איפה אנחנו נמצאים.

דבורה מלכי: עודד, מאיזה מספר אנשים צריך לבקש אישור? זאת אומרת אם אני מוציאה שולחן מתקפל לרחוב שלי ועושה שם פיקניק עם חמשת ילדיי ושני חתניי?

משה בן אלישע: אם אפשר להתייחס לנושא הזה, נשאלה השאלה. קודם כל ברגע שהדבר הזה נעשה בשטח ציבורי המועצה היא הכתובת לכל צרה שקורית שם באירוע. זה שטח ציבורי, המועצה יכולה להיתבע, מישהו נפל, שבר את השיניים, לא יודע, מה שקורה, זו אחריות המועצה. היא נתנה אישור? זו אחריות שלה. אירוע מהסוג הזה זה אירוע המוני, צריך אישור של כיבו אש, אישור משטרה, אישור בטיחות, כמו כל אירוע שעושים תחת כיפת השמים.

דבורה מלכי: ממתי זה המוני?

משה בן אלישע: מעל 100 איש.

דבורה מלכי: אוקיי, תגיד להם מ-99 - - -

משה בן אלישע: אבל פה מדובר ב-300, 400 איש, בוודאי. יש לנו את הנושא של הקייטרינג, אנשים צריכים להביא אישור על קייטרינג שיוצא מתוך השטח, הובלה בקירור, הובלה בחימום, אישור משרד הבריאות.

דבורה מלכי: לא, אבל זה אירוע פרטי.

עודד רביבי: אבל הוא בשטח ציבורי. כשאני בחניון צה"ל נתתי למארגן להביא דוכני מזון, אני הגשתי לו את דרישות משרד הבריאות.

דבורה מלכי: אבל זה כמו שמישהו עושה יום הולדת בחניון לא משנה מה, אתה לא יודע מה הוא מביא לאכול.

משה בן אלישע: אבל זה לא 100 איש.

דובר: עד 100 איש בן אדם יכול לעשות מה שהוא רוצה?

משה בן אלישע: מעל 100 יש זה אירוע שנמצא תחת כיפת השמים, יש לו את הדרישות הבטיחותיות - - -

דובר: אבל רק מ-100 יש ומעלה.

משה בן אלישע: בסדר, 100 איש ומטה יש צרות אחרות. פחות, אבל - - -

דובי שפיר: יש יועצים לדברים כאלה.

משה בן אלישע: יש בעיות חשמל. אני מניח שהדבר הזה, שאם צריך לתת חשמל לבמה, כל מיני כבלים חשמליים יסתובבו, לתת מנורות, בטיחות של הדבר הזה. מי אחראי על הדבר הזה? אני לא מסוגל, לא יודע באיזה ציוד השתמשו, מה קורה עם כבלים שמסתובבים. התשתית לא בנויה למשהו כזה. גם כשבונים תשתית מתאימה, זה דורש אישורים כאלה ואחרים, קל וחומר מקומות שלא בנויים לדברים מהסוג הזה אז כל הצרות יכולות להיות אינסופיות והפתעות בלתי צפויות. לכן אני אומר, מעבר למה שעודד אמר, יש פה הרבה בעיות שדורשות פתרון ואני לא בטוח שיש להן פתרון.

דובי שפיר: בקיצור, מי שמעוניין בזה מאוד ומוכן להשקיע בזה הרבה מאמץ, הרבה זמן והרבה כסף ולעבור את כל טופס הטיולים של כל היועצים והאישורים, שיבושם לו.

בקי אבנר: אני הייתי בחתונה בפארק - - -

עודד רביבי: שיבולים לוחשות, של זוג הגרים.

בקי אבנר: נכון, וזה היה מקסים.

עודד רביבי: כן, אבל אל תשכחי שזאת הייתה בסוף חתונה שלא היו בה מוזמנים חיצוניים, עיקר אנשים היו אנשים מהקהילה שעזרו בארגון של החתונה. לא הייתה תזמורת, היו כמה כליזמרים שליוו אותם, לא היה שם אלמנט של ארוחה, כלומר היה שם אלמנט של חופה בפארק ובזה פחות או יותר נגמר האירוע ההמוני. את הסעודה, אם אני זוכר נכון, עשו בפורום מצומצם בתוך המתני"ס. זה לא הסגנון שאנחנו פה מדברים.

נטע מגן: וזה לא היה בשעות שמפריעות לאחרים.

דובי שפיר: נטע, לקיץ על הפארק את מבקשת את אישור כל ה - - - ?

עודד רביבי: בוודאי, אל תשאל אותה גם כמה זה עולה וכמה עוגמת נפש וכמה תיאומים.

נטע מגן: כן.

דובי שפיר: הנה התשובה.

דבורה מלכי: אבל בתי ספר שמשכירים את הספייסים שלהם לבר מצוות, לא ביקשו שום -

--

עודד רביבי: איזה בתי ספר משכירים איזה ספייסים?

דבורה מלכי: גם עשה חיל וגם אורות עציון, עשיתי בת מצווה בכל אחד מהם.

עודד רביבי: חדש לכולם.

דבורה מלכי: אוקיי, קודם כל זה היה לפני 300 שנה, יש לזה כבר - - - אבל, עודד, נראה לי

שבכל אופן יש הבדל בין אם אתה בתור ציבור מביא דוכן נקניקיות שאתה צריך

להשגיח על זה, כי אני סומכת עליך, לבין מי שאני מזמינה לחתונה, בספייס

שאתה נותן לי, שאני צריכה להיות - - -

עודד רביבי: דבורה, שמעת מה הוא שאל?

דבורה מלכי: מי? מה הוא שאל?

עודד רביבי: הבחור שהיה פה מקודם, את מי אני הולך לתבוע.

דבורה מלכי: אז יש תשובה.

עודד רביבי: התשובה היא כל מי שנמצא בשרשרת ואני כבעל המקרקעין וכמחזיק

המקרקעין, יש עליי חובות. אני לא יכול להגיד 'אני נתתי לוי' ובזה נגמרה חובתי,

ממש לא. נתת לוי? באיזה תנאים נתת לוי? מה רמת הפיקוח שלך? מה עשית כדי

לוודא שהוא עובד על פי חוק? לא רוצה להימצא במקומות האלה. באמת, אני

אומר לכם בכנות, התחושה הראשונית הייתה 'ממש רעיון מעולה' - - -

מיכאל דהן: אני חושב שללא ספק שכל מקום שכל אחד פה קופץ לו לעשות חתונת רחוב

וחתונה, זה דבר שהוא בוודאי לא בא בחשבון. הוא לא יכול לעמוד בשום

סטנדרט. אבל אני חושב, כמועצה, כרשות מקומית, יש לנו את החובה לדאוג

שיהיה פה איזה אולם מסודר לטובת אלה שבאמת מעוניינים להתחתן פה. כי רוב

האנשים לא מעוניינים לעשות פה, לא שהם לא מעוניינים, הם יכולים להסתדר

גם בירושלים וגם בסביבה הקרובה, אבל אם יש בזה רצון, אז יכול להיות ששווה

להשקיע כמועצה ולתת מתחם אחד שבו קובעים, כל אלה שרוצים לעשות חתונת

רחוב, בר מצוות רחוב וברית מילה רחוב, לא משנה מה, באותו מתחם סגור, אם

זה המתחם של האירועים, איפה שהיה החניון של צה"ל, לא משנה, איזה שהוא

מקום שקובעים ומתארגנים לקראת העניין, עם אישורים מסודרים ועלויות

שבעלי השמחה ישלמו אותם. זה לא יחסוך להם את העלויות, אני חושב שהם יעדיפו בסופו של דבר להגיע לאולם שמחות.

דבורה מלכי: אירועים שמתרחשים בתוך בתי כנסת, זה גם שטח של המועצה באיזה שהיא צורה?

עודד רביבי: לא.

דבורה מלכי: שטח של מי זה?

עודד רביבי: של העמותה שקיבלה ובנתה את בית הכנסת.

דבורה מלכי: יש לכל בית כנסת עמותה?

עודד רביבי: לא, אבל יש הקצאות, ואם לא, אז זה - - -

דבורה מלכי: אם מישהו אוכל משהו מקולקל בקידוש שלכם, את מי הוא יכול להאשים?

עקיבא סילבצקי: יש ועד בית הכנסת, העמותה. הוא יתבע את העמותה.

דובי שפיר: אם יקרה חס וחלילה איזה שהוא אסון במהלך אירוע ואני לא מדבר על אוכל מקולקל? יבואו למועצה.

עקיבא סילבצקי: גם.

עודד רביבי: יבואו גם למועצה על זה שלא פיקחנו שהאירוע הזה לא יתקיים.

עקיבא סילבצקי: באופן עקרוני המבנים נבנו על פי דרישות היתר הבנייה, שיש יציאות חירום וכל הדברים האלה, לכן בהקשר הזה אנחנו לא חשופים. אם מישהו החליק על קליפת בננה באירוע לא יבואו למועצה, כן?

עודד רביבי: מיכאל, שני דברים שתדע, אחד, במסגרת הברכה המתוכננת בזית, כדי להגדיל שם הכנסות מתוכנן גם אולם אירועים שייתן מענה לסיפור הזה של אולם שמחות. לגבי מתחם שנייעד אותו לאירועים כאלה, קשה לי לחשוב כרגע על מקום שעונה על כל הדברים ובעצם מנטרל אותי מהדילמות. גם המתחם שהצעת, המתחם שבו עשינו את המופע של שוויקי ואברהם פריד ואת חניון צה"ל, בניסויי באלאנס של שני האמנים, אברהם פריד ויעקב שוויקי, קיבלנו תלונות משכנים שאנחנו מפריעים למנוחתם בין שתיים לארבע. היה מדובר באירוע שקרה פעם אחת ב-28 שנים באפרת והם התלוננו. זה שאמרתי להם, 'רבותיי, זה פעם אחת', בסדר, להגיד לך אם זה היה הופך עכשיו לאירוע של פעם בשבועיים, הייתה לי חתונה, הם היו מבליגים בצורה כזאת? לא בטוח, ואז אני לא יודע איפה הייתי נמצא מבחינה משפטית.

- מיכאל דהן:** אז לא.
- עודד רביבי:** לכן אני אומר, אני מוכן לקחת את הרעיון שלך, נשקול אותו, נבחן אותו, אבל לא עולה לי כרגע בראש איפה לעשות את זה.
- דבורה מלכי:** באורות יהודה לא מתוכנן - - - ?
- עודד רביבי:** באורות יהודה הרב קמחי חשב ללכת לגייס תרומה ממשפחת אפלבאום, לבנות אמפיתיאטרון לכיוון ירושלים, פחות או יותר אותו מיקום כמו המרפסת של הזית ולעשות שם אמפי לחופות. אז גם, אז הרעיון היה לעשות את החופות בחוץ ואחר כך בתוך הישיבה את החתונות. בואו, קודם שיגמרו את המבנה, אחר כך נדבר - - -
- אבי חדידה:** אגב, מתחם הסניף של בני עקיבא, זה גם רעיון טוב להכניס שם - - -
- דבורה מלכי:** שאטל מחניון המח"ר.
- אבי חדידה:** לא יודע, אולי אפשר למצוא איזה שהוא פתרון - - -
- עודד רביבי:** בסדר, אנחנו נבדוק את זה.
- אבי חדידה:** אתה יודע, תנועות נוער לא סובלות מעודף תקציב, אולי זה יכול לעזור להן.
- יהודה שויגר:** הדילמה בין פעילות של הסניף לבין פעילות של זה, כי בדרך כלל הפעילויות שלהם מתוכננות חודש וחצי מראש, חודשיים, ובני הנוער הם הרבה יותר גמישים ודינמיים, הם יהיו מעכשיו לעכשיו ואז הם צריכים לבטל פעילויות בהתאם לזה.
- עודד רביבי:** אנחנו נחשוב ונתקדם.
- הנושא הבא, בית הספר של הקיץ. למרות מה שחלק מחברי המועצה ראו בפרסומים הראשונים, גם אפרת כלולה ברשימת הרשויות שחתמה על ההסכם עם משרד החינוך. השורה התחתונה היא שכמעט כל הרשויות במדינת ישראל חתמו על החוזה עם משרד החינוך, חתמו כי כולם הבינו שזה מקור תקציבי ונותרו עם סימני שאלה שעדיין לא ברורים ועדיין לא סגורים ובעצם אנחנו מנסים גם לנצל וגם להמשיך להתקדם.
- נמצאת איתנו פה נטע, מנהלת המתנ"ס, המתנ"ס הוא זה שמפעיל במועצה את הקייטנות, גם את הקייטנה של בית הספר של הקיץ, כיתות אי-ב', העברנו לאחריות המתנ"ס, כי המתנ"ס הוא זה שיודע לעשות את הקייטנות, יודע לארגן את הרישום. היא תציג לכם את ההיערכות לקראת הקייטנות של הקיץ מבחינת הסיפור של בית הספר של הקיץ ואם יש שאלות נשמח, ואם לא, נמשיך הלאה.

נטע מגן: אז כמו שעודד אמר, אנחנו הצטרפנו לתכנית. לצורך העניין ישבתי גם עם שמעון, מנהל מחלקת חינוך, ונפגשנו עם מנהלות בתי הספר היסודיים פה, שאחראים על א' ב', עם מטיה ועם נוגה. הדבר לא ברור עד הסוף, כמו שאתם יודעים, אבל קיבלנו פחות או יותר מסמכים ממשרד החינוך שאומרים כמה תקציב נקבל עבור הקייטנות ומה הדרישות מהקייטנות האלה. זה לא ממש קייטנה, כי בעצם המסמך שקיבלנו ממשרד החינוך מדבר על בית ספר של קיץ, שבו תמשיך תכנית הלימודים, של שנת הלימודים, גם במהלך שלושת השבועות הראשונים של חודש יולי.

למרות זאת ישבנו וחשבנו והחלטנו שאנחנו מצטרפים לתכנית, אבל עדיין רוצים להפוך את השלושה שבועות האלה למאוד חווייתיים עבור הילדים ולא לתת הם להמשיך להישאר באותה תכנית ולכן פנינו לכל מורות א'-ב', וגם למורות של כיתות יותר מבוגרות, להציע את עצמן לעבודה בקיץ. מורה שיעבוד בקיץ יוכל לקבל שכר לא רע ממשרד החינוך, אם נדווח את שעות העבודה שלו. בעלות מדובר ב-75 שקלים עלות. אמרו שאולי היום זה יהיה תיקון וזה יהיה 103 שקלים עלות ואז נשאר 73 שקלים ברוטו ו - - -

דובי שפיר: וזה חוץ מהשכר שלו של חודשי הקיץ.

נטע מגן: בדיוק, זאת אומרת שזה משהו שהוא יחסית משתלם למורים. גם סך הכול מדובר פה על שלושה שבועות מתוך שמונה וחצי שבועות, שעדיין נשאר למורה שיעבוד בקייטנה הזאת מספיק חופש. פנינו בכתב לכל המורים של א'-ב' וגם תלינו מודעות בחדרי המורים של בתי הספר, כדי לראות אם מורים אחרים גם רוצים להצטרף. עד כה נרשמו במתנ"ס 12 מורים שמעוניינים להשתתף בתכנית. לא כולם יודעים את כל הפרטים - - -

דבורה מלכי: כמה את צריכה?

נטע מגן: אני צריכה בהתאם לרישום, תיכף אני אדבר על המספרים של כמה - - -

דבורה מלכי: נגיד שזה כולם?

נטע מגן: אם כולם נרשמים אני צריכה בערך 18 מורים.

דבורה מלכי: יפה, את מסודרת.

נטע מגן: מצד אחד אני מסודרת, מצד שני מכיוון שלי חשוב שלילדים גם תהיה חוויה ושהצוות שלי יוכל לעבוד עם המורים אני כן עושה ראיון לכל מורה ומורה שמגישה

את עצמו לתכנית. כי מורה שבאה לתכנית הזאת והיא לא מראה לי נכונות לעבוד ולהיות אנרגטית ולעשות כיף לילדים והיא באה, כי יאללה, היא רוצה לעשות איזה שהיא קופה לקיץ, אני לא חושבת שזה פתרון לשלושה שבועות האלה, במיוחד שמדובר בשבועות חמים, שהילדים כבר באווירה של חופש גדול, שזה קצת יותר קשה להפעיל אותם. אנחנו כן מנסים לבחור את המורות היותר מתאימות לתכנית כזאת של קיץ. עוד לא נפגשתי עם מורה שאמרתי לה לא, אבל בכל זאת אני עושה ראיונות לכל המורים שמגיעים, גם כדי להראות שיש איזה שהוא סינון, שבעצם לא כל אחד מתקבל לעבוד בעבודה של קיץ.

החלטנו גם עוד החלטה, למרות שהתקציב הוא די זעום לפעילויות, אני אעביר לכם אחרי זה את הטבלאות, מדובר בסל העשרה לכיתה של 2,000 שקלים, כשקבוצה בקיץ מדברת על 28 ילדים בקייטנה. להזכירכם, כשאנחנו עושים את הקייטנות של המתנ"ס, אנחנו שמים 15 ילדים בקבוצה, על שני מדריכים צעירים. עדיין, שני מדריכים צעירים לפעמים יכולים להפעיל כיתה של 15 ילדים הרבה יותר טוב ממה שמורה יכולה עם 28 ילדים בקיץ, ולכן החלטנו שכן ניקח מורה מובילה לכל קבוצה ומדריך צעיר. החלטנו את הדבר הזה משתי סיבות, אחת, כדי לתגבר בפעילות יותר חווייתית והעשרתית, ודבר שני, כדי לתת אופציה גם לבני נוער לעבוד בקיץ, כי בעצם אם אנחנו מעבירים את כל הקייטנות של כיתות א'-ב' למורים, הנתח הכי גדול של מדריכים שלנו, מדריכים צעירים, בעצם נשאר בלי עבודה. סך הכול כשהסתכלתי על קייטנות מחזור א' של שנה שעברה, 80% מילדי הקייטנה הם בכיתות א'-ב', זאת אומרת רוב ילדי הקייטנה הם בגילאים האלה.

החלטנו גם עוד החלטה אחת משמעותית, שאנחנו לא נפתח שום קייטנה מתחרה לבית הספר של הקיץ. זאת אומרת בשלושה השבועות הראשונים הילדים יוכלו להירשם רק לדבר הזה שנקרא בית הספר של הקיץ, גם כדי לתת לתכנית אפשרות לגדול ולהיות עם הכי הרבה ילדים, וגם כדי לתת אופציה להורים לשלם באמת את ה-300 שקלים שמותר לנו לגבות על שלושה השבועות הראשונים, וכך אולי הורים שהם עובדים כל הקיץ יוכלו לשלם לקייטנת מחזור ב', כשבדרך כלל שיקול של הורים היה 'אם שילמנו יותר מ-1,000 שקלים במחזור ראשון, אנחנו לא יכולים לשלם מחזור שני'. אז אנחנו מתארים לעצמנו שיהיו יותר ילדים

השנה במחזור שני של קייטנה ועדיין החלטנו שלמרות שמדובר פה על המשך לימודים רגיל אנחנו בכל יום נכניס איזה שהיא פעילות הפגתית לכיתות. הפעילות הזאת תהיה גם על ידי מפעילים חיצוניים וגם על ידי בני נוער שיש להם איזה שהוא תחום התמחות. פנינו דרך מטה הנוער לכל מיני ילדים שיודעים לעשות ג'אגלינג, קוסמות, נגינה, אמנות כלשהי, ונכניס אותם בשעות עבודה של נוער לתוך הכיתות גם כדי להפעיל יותר בני נוער בקיץ, גם כדי לתת להם להתמקצע בכישורים שיש להם וגם כדי להפוך את הקייטנה ליותר מעניינת מיום לימודים רגיל. אחת לשבוע נצא לטיול מחוץ לאפרת. אני עדיין לא יודעת בדיוק מה יהיו הטיולים, כי התקציב הוא מאוד מאוד מצומצם וצריך לראות שאנחנו מצליחים לעמוד בו גם מבחינת השכר של הנערים שאנחנו רוצים להוסיף לתוך הקייטנה. עדיין תהיה יציאה, יכול להיות שזה יהיה טיול פה בסביבה בשפלה, ויכול להיות שזה יהיה גם סופרלנד או לונה פארק. אם לא, נשמר את האטרקציות המשמעותיות יותר לקייטנות מחזור שני.

לקייטנה הזאת של השלושה שבועות ראשונים של החופש הגדול אנחנו כן נציע אפשרות גם לצהרון, כדי לתת אופציה להורים שעובדים, כי סך הכול הקייטנה היא שמונה עד אחת והורה שעובד, לא פותר לו שום דבר העניין הזה של שמונה עד אחת, במיוחד אם הוא עובד מחוץ לאפרת. אנחנו כן נציע אפשרות של צהרון, הצהרון יפעל בכיתות שבהן תפעל הקייטנה. אם לא יירשמו מספיק תלמידים נעביר את הצהרון למוקדים יותר מצומצמים, זאת אומרת יהיה צהרון אחד במתנ"ס בזית, צהרון אחד במתנ"ס בגפן.

זה בגדול, אם יש לכם שאלות.

דובי שפיר: זה רק אי-ב'?

נטע מגן: בשנה הראשונה רק אי-ב', אבל אנחנו כן נציע במחזור הראשון קייטנות יותר

עשירות ואתגריות לכיתות ג' עד ז'. אנחנו מתלבטים על כיתה ז', כי לא כל כך נרשמים לקייטנות, אבל נציע עד כיתה ז'.

עודד רביבי: שאלות?

דבורה מלכי: קודם כל, כל הכבוד שלקחתם את זה, כשההנחיות לא ברורות וששרד החינוך

לא יודעים מה הם מתכוונים בהנחיות שהם הוציאו, אבל אני בטוחה שאנחנו נמציא את הגלגל ונמציא אותו יפה. אני רוצה שאנחנו נחשוב באופן חיובי על בית

הספר ואולי זה פעם אפילו לשכנע את הילדים שלנו שזה לא סבל מתמשך. כי להמשיך בית ספר עוד שלושה שבועות לכיתות א'-ב', אני חושבת שזה אחד מהפרסים שהם מקבלים. גם אם זה לא יהיה חווייתי, אם נכנסת לכיתות א'-ב' בשנים האחרונות, זה מאוד חווייתי. זאת אומרת - - -

נטע מגן: לגמרי. אני פגשתי מורות כאלה ולכן חשוב לי לקחת את המורות שמדברות ל-א'-ב' כמו שהם רגילים במהלך השנה.

דבורה מלכי: בדיוק, זהו. אז לא צריך, זאת אומרת שלא תהיה לנו תחושה שאנחנו במרכאות צריכים לפצות את הילדים האומללים שהנה שר החינוך הפיל עליהם עוד שלושה שבועות של בית ספר. אם זה היה קורה ב-י"ב, אני משערת שהיינו רואים כבר נוער ברחובות, אולי אפילו ב-ו', אבל אני חושבת ש-א'-ב' ישמחו כי האופציות שלהם, אני חושבת, הן לא משובבות נפש, בערך אחרי השלושה ימים הראשונים של הקיץ, כשמתחילים להעביר אותם מדודה לסבתא, לפתקים. באמת אני חושבת שזה דבר חשוב. בגלל זה הוא גם נתן מעט כסף לפעילויות, כי לא - - -

נטע מגן: כי הוא רוצה שזה יהיה בית ספר.

דבורה מלכי: בדיוק, בית ספר, בית ספר. אז אפשר לפארק השיבולים הלוחשות לטייל, אפשר לפארק הכבשים, זאת אומרת אפשר לעשות דברים אולי קטנים. וזהו, זה מה שרציתי להגיד, שאנחנו נתייחס ברצינות לזה שזה המשך של בית ספר, אולי באמת הם יצליחו גם ללמוד עוד משו ולעמיק עוד משהו ולא לשכוח את מה שהם למדו ב-א'-ב' עד ה-1 בספטמבר שיגיע, ובאמת לשמור - - - אני משוכנעת שהורים עובדים ירשמו, כי נשאר להם כסף, למחזור שני. כי גם עם המחזור השני עדיין יש שלושה שבועות לצאת לחופש, לצאת לזה, להיות אצל הסבתות. גם שלושה שבועות זה לא משהו שאפשר להתמודד איתו.

נטע מגן: שלושה וחצי, כל יום חשוב.

דבורה מלכי: אז זה יכול להיות פתרון באמת אמיתי ורציני ובהצלחה רבה.

נטע מגן: תודה.

מיכאל דהן: אני גם מצטרף ליישר כוח ואני אומר שבהחלט לתלמידי א'-ב' זו הזדמנות טובה להעשיר. אפשר לגוון ואפשר לבנות את התכנית מסודרת ויפה, ומורות כיתות א'-ב' יודעות לעשות את זה והן יכולות לשלב בהחלט גם יותר ספורט, יותר חינוך גופני, יותר ניצול של המתקנים שיש מסביב בתוך אפרת וזה יהיה גם

לימוד פורה, אבל מצד שני הם בכל יום ייתנו לתלמידים שלנו גם את הכיף ואת החוויה ולזכור שאנחנו בתחילת הקיץ.

דובי שפיר: מי מרכז את בית הספר קיץ הזה?

נטע מגן: היום שלחתי שתי מורות, אחת מעשה חיל ואחת מאורות עציון להשתלמות של מינהל חברה ונוער בנושא ריכוז קייטנות, יחד עם כל הרכזים שלי, שתמיד הולכים לקייטנה הזאת. השאיפה שלי היא לקחת מורה מכל בית ספר ולהצמיד אותה לרכז של המתנ"ס, כדי שכל העניינים המנהלתיים יהיו לה יותר פשוטים, כי להיכנס למקום חדש כמו מתנ"ס ולעבוד רק לקיץ, זה מאוד קשה להם, בדרך כלל. הם לא יודעים מי המזכירה, למי הם הולכים, למי הם פונים, איך מזמינים דברים. אז כן אני אעשה רכז מתנ"ס ורכז מבית ספר והמורה שתיבחר להיות רכזת התכנית מתוך בית הספר, כרגע זה מצביע לכיוון אביה רייכנר מעשה חיל ושרה, שתיכף אני אזכר בשם המשפחה שלה, מאורות עציון, ואותן רכזות גם עברו היום את ההשתלמות והן גם יושבות איתי ביום ראשון הקרוב לבנות את התכנית הלימודית והחינוכית של הקייטנה, ואת כל ההעשרה הרכז של המתנ"ס יוסיף.

דובי שפיר: יהודה, איך זה משתלב עם שיפוצי הקיץ? בסדר?

עודד רביבי: דבר ראשון זה לא פשוט. דבר שני, אנחנו הגשנו בקשה למשרד החינוך אולי לעשות את זה רק במתחם אחד, יש אפשרות כזאת, אבל זה כפוף לאישור של משרד החינוך, שאנחנו עדיין בוחנים.

יהודה שויגר: תוסיף את זה גם לתחילת העבודות על אולם הספורט באורות עציון בנים.

מיכאל דהן: יש שתי עמותות - - -

עודד רביבי: העמותות, מי שלא בקי בפרטים, מקומן הולך ומשתנה במציאות העכשווית, גם בעקבות ההגבלות של משרד החינוך לגבות תשלומי הורים, גם בגלל תפקידם בסך הכול. אנחנו רואים שהשפעתן הולכת ומידלדלת, בשני המוסדות, אורות עציון בטח, בעשה חיל, הם תמיד היו מעורבים טיפה פחות, אבל גם שם כבר יש טיפה שינוי במעמד לעומת מה שהיה בעבר.
תודה, נטע.

נטע מגן: אני אשאיר פה את הדפים עם כל השאלות שיש לכם, יש פה התייחסות לכל הפרטים הקטנים, מי שירצה.

עודד רביבי: אנחנו ננסה לעבור מהר על המלצות ועדת תנועה ותחבורה, מנחם לא היה בישיבה הקודמת, דחינו את זה לישיבה הזאת. נעשה את זה בשיטה שהמועצה הזאת ביקשה לעשות, הצבעה על כל דבר ודבר.

רחוב הגפן, אנחנו נכנסים לעבודות תשתית נרחבות ברחוב. בעצם מדובר בשיקום תשתית הצנרת של הרחוב. תוך כדי העבודה אנחנו בעצם מבצעים חפירה של כל הכביש, אנחנו מנצלים את החפירה הזאת כדי לשנות את רוחב המסוע על הכביש ולאפשר בעצם תנועה זורמת בצורה יותר חופשית לשני הכיוונים, הגדלת מפרצי חניה על חשבון חניות. תכנית בסופו של דבר קיבלה אישור גם של יועצי תחבורה, גם של משטרת ישראל וגם של היועץ לענייני ביוב. בתקופה של העבודות התנועה תהיה חד סטרית מכיוון צפון לכיוון דרום, כאשר בעצם כל פעם צריך לחפור קטע וצריך לחסום את אחד הנתיבים. יהיו שלבים מצומצמים שנצטרך לפתוח את הרחוב לכל רוחבו ואז לא תהיה בררה אלא באמת לסגור את הכביש לגמרי, אבל אנחנו נשתדל לעשות את זה ממש לקטעי זמן קצרים וכמה שיותר מינימליים.

דובי שפיר: מה זאת אומרת קצרים? שעה או - - - ?

עודד רביבי: עניין של שעות, כשאנחנו יודעים מראש שאנחנו עושים את זה וסוגרים ואז גם סוגרים את זה באופן זמני ישר עם מצע רך, לא מחכים לאספלט כדי לאפשר את המשך התנועה.

מדובר בעבודה שאמורה להימשך כשישה חודשים. משה רצה שמונה חודשים, אני אפשרתי לו מקסימום שישה חודשים. זה מה שנכנס בסוף כתנאי לחוזה עם הקבלן. עבודה מאוד מאוד מטרידה מבחינת התושבים, אבל אני מקווה שתהיה להם סבלנות לראות את האור בקצה המנהרה, והמציאות של היום, שאין אפשרות לנסוע בשני הכיוונים, מצוקת החניה, טיפה יבוא על שיפורם.

מיכאל דהן: לוקחים בחשבון את המדרכות ואת העצים שיש שם?

עודד רביבי: הכול נלקח בחשבון. יועץ הגינון של המועצה עבר שם, עבר שם, סימן עץ עץ. יש עצים שאנחנו נזיז, יש עצים שאנחנו נבנה מסביבם. ממש כל עץ קיבל את הטיפול הפרטני שלו.

יהודה שויגר: ספסלים, אשפתונים, הכול ייכנס לתוך - - -

עודד רביבי: אנחנו כבר מכניסים שם את עבודות התשתית לפחים המוטמנים שנמצאים בתכנית של המועצה. כלומר כל מה שאפשר לעשות בפעם הזאת כדי לא להטריד אחר כך בהמשך נכנס כרגע לעבודות בצורה הזו.

בקי אבנר: וישימו - - -

עודד רביבי: פסי האטה? בטח.

בקי אבנר: לא, איך קוראים לזה? כי עכשיו יש מדרכות ש - - -

עודד רביבי: אבנים משתלבות? כן.

יהודה שוויגר: אנחנו מחדשים את המדרכות, מחדשים את ה - - -

עודד רביבי: איפה שפותחים שמים אבנים משתלבות.

דובי שפיר: הצנרת שתחלף זה ביוב ומים? מה יוחלף שם?

משה בן אלישע: צנרת מים לכל השכונה - - -

מיכאל דהן: טלפון, חשמל?

עודד רביבי: צנרת ביוב, הוא שואל.

משה בן אלישע: לא, ביוב לא. מים.

דבורה מלכי: זאת אומרת גם מים לא יהיה לכם תקופה?

משה בן אלישע: מים ומדרכות וחניות - - - גם יזיז את המדרכות, אז גם באותה הזדמנות עושים

את הדבר הזה, וגם מרחיבים את הכביש כדי שאפשר יהיה ל - - -

דבורה מלכי: זה על חשבון אחד הצדדים של החניה?

משה בן אלישע: על חשבון מדרכות.

דבורה מלכי: המדרכות יקטנו?

עודד רביבי: יהיו צרות יותר.

משה בן אלישע: חלק אחד. המדרכה המערבית ברובה לא תקטן, המדרכה המזרחית ברובה תקטן.

עודד רביבי: בהנחת העבודה שאף אחד מתושבי רחוב הגפן לא מוכן לוותר על חלקים מהגינה

שלו לצורך מדרכה, אז המקום היחיד שנשאר זה - - -

דובי שפיר: דווקא המדרכה המזרחית זה הבתים המדורגים, יותר לפחות בקטע הבעייתי.

ואתה אומר שאתה מצר אותה.

משה בן אלישע: כן. עכשיו מה? זה המקום שהוא רחב, המדרכה המערבית הרבה יותר צרה. שם

אני כן נכנס לדבר הזה ועושה שם - - -

עודד רביבי: זה ממש כמו דומינו, זה חוצה מצד לצד. בסוף התוצאה הסופית אנשים לא ישימו לב, כי הם ייסעו בכביש ישר, אבל מבחינתנו הנגיסה במדרכות היא ממש -

--

משה בן אלישע: אגב, יש גם מקומות שאני מרחיב את המדרכה, במעבר בין החלק הצפוני של הגפן אני מרחיב.

דבורה מלכי: יש איזה סטנדרט לרוחב של מדרכה?

עודד רביבי: בוודאי, יש סטנדרט לכל דבר.

דבורה מלכי: המינימום 1.30 מטר. מבחינת נגישות, חוק הנגישות מחייב 1.30 מטר. אנחנו מגיעים לסביבות מטר וחצי, פלוס מינוס, מינימום.

בקי אבנר: מתי מתחילים עם העבודות?

משה בן אלישע: המכרז פורסם.

מנחם שפיץ: משה, יש סנקציות מול הקבלן בעניין לוח זמנים?

משה בן אלישע: לוח הזמנים, אנחנו הגבלנו אותו, עודד אמר שישה, במכרז כתבנו ארבעה-חמישה.

מנחם שפיץ: ואם הוא לא עומד בזה?

משה בן אלישע: אז יש קנסות.

דובי שפלר: אנחנו עכשיו בוועדת תנועה, אנחנו צריכים לאשר את הסדר התנועה של צפון דרום או שיש - - -

משה בן אלישע: - - - שזה חד סטרי, בכל מה שקשור לנושא הזה.

דובי שפלר: מבחינת אגד, איך?

עודד רביבי: תחברה ציבורית אין שינוי. בעצם שני הקווים נוסעים צפון דרום.

דובי שפלר: וילדים?

עודד רביבי: כולם יצטרכו לנסוע צפון דרום, לא יהיה שינוי. לא נדרוש מתושבים ללכת יותר רחוק לתחנות ההסעה, לא ילדים ולא אוטובוסים.

דבורה מלכי: אוטובוס ייכנס מהדרום, יירד עד למטה?

משה בן אלישע: לא, מצפון, מנצח הוא ייכנס.

עודד רביבי: הוא ייכנס עד לכיכר פארק העשור, יפנה שמאלה ויחזור בעצם אחר כך עוד פעם. הוא צריך לעשות עוד סיבוב של רחוב הגפן. לא תהיה לו בררה.

מי בעד? כולם בעד. אף אחד לא נגד.

הצבעה

שיפוץ ברח' הגפן, אושר פה אחד

נושא הבא, מנחם, תכנית תנועה, שכונת הזית מזרח.

משה בן אלישע: נתחיל ב-3, ונחזור לזה. דרך חניה במח"ר.

עודד רביבי: יש פנייה חוזרת ונשנית של צוות המח"ר. לאפשר חלק מהחניה שתהיה משויכת

למרכז חירום רפואי בטענה שכשמגיעים חולים אין להם איפה לחנות ועלו כל מיני הצעות. הצעות זה לשייך את החניה למח"ר, לשים שם מחסום חשמלי, להפוך את כל המתחם לחניה בתשלום. אלה פחות או יותר ההצעות, נכון, מנחם?

מנחם שפיץ: כן. עלו כל מיני הצעות - - -

עודד רביבי: חשוב להגיד שני דברים לפני שמנחם יגיד מה המלצת הוועדה. אחד, כשמשרד

החנינוך בונה בית ספר הוא גם מקדיש שטח קרקע למגרש חניה. מגרש החניה בסמוך למח"ר בעצם משויך לבית הספר, כאשר המח"ר נבנה הוצפה בעיית החניה והיזמים טענו שלא תהיה בעיית חניה, יש מספיק מקומות חניה ולא יהיו שום מצוקות. כאשר הם ביקשו לבנות את הקומה הנוספת, זה כבר היה בתקופת המועצה שאני הייתי ראש מועצה ואז הבאנו יועץ תחבורה והצגנו את מצוקת החניה כבר בבניין הקיים וודאי שבבניין עם הקומה הנוספת. הקומה הנוספת בעצם יצרה, הוכחנו להם שיש צורך במקומות חניה נוספים ואז המשא ומתן עם המח"ר בכל המרחב הזה הוביל למקום היחיד שמצאנו קרקע שהיא פנויה לעשות איזה שהוא מגרש חניה, זה מה שנקרא חניון המח"ר. בפועל אנשים לא משתמשים בו. בעצם גם חלק מאנשי המח"ר באים ואומרים 'אבל סליחה, גם כשאתה הולך למרפאה בשערי צדק וכשאתה הולך למרפאה בהדסה המרחק לחניה הוא יותר גדול מאשר חניון מח"ר'. המורים מעשה חיל, כשהם שמעו על היוזמה להפוך את החניון לחניון עם מדחנים או חניון עם מחסום שלא יאפשר חניה של המורים שם, כמובן שהם מאוד התנגדו, ואני חושב שהבעיה הכי אקוטית זה שצוות המח"ר עצמו לא חונה שם גם כן. כלומר אין איזה שהיא אכיפה שאם היית אומר שהאנשים של הבניין עצמו מראים נכונות לעזור לחולים ולפנות שם את מקומות החניה, גם זה לא קורה. במציאות הזאת מה המליצה הוועדה?

מנחם שפיץ : אתה בעצם אמרת את הכול. בעצם אנחנו חוזרים לאותה בעיה של חניה באזור ההוא. כמו שאנחנו רואים בעיה דומה בהרבה מקומות אחרים באפרת, אם זה ברימון ובמגרש החניה פה של המרכז המסחרי במועצה ובדקל וכו' וכו'. אז אם אנחנו חושבים על הגרוע או הכי פחות גרוע, אז אין בררה אלא להגיד לעובדים, כמו שאנחנו הצענו פה במועצה, שעובדי המועצה לא יחנו במגרש החניה ושבעלי החנויות והעובדים בחנויות לא יחנו פה בחניה, אותו דבר אנחנו מציעים שבמח"ר יכניסו כסטנדרט לעובדים שלא יחנו שם, שייתנו לקליינטים, לחולים, להגיע לבניין כמה שיותר קרוב. גם, כמו שעודד כבר אמר, כשאנחנו הולכים לשערי צדק או הדסה, אז אם מישהו חולה מורידים אותו ואחר כך נוסעים הלאה למגרש החניה, מחנים את האוטו ואז הולכים ברגל, חמש דקות או לא יודע כמה זמן, עד שמגיעים ממגרש החניה לקליניקה.

דורון כהן : כשאתה אומר עובדי המח"ר אתה מתכוון גם לעובדי קופת חולים מכבי ומאוחדת?

מנחם שפיץ : כן, כל העובדים. בסופו של דבר הבעיה הזו רק תחמיר עם הזמן, כשיהיו יותר תושבים בזית יהיה יותר לחץ על המח"ר, יהיה יותר לחץ על הדקל, זה רק יחמיר. יום אחד נגיע למסקנה שאין בררה אלא להכניס שם מדחנים. לא תהיה בררה, בגלל שהמצב יהיה בלתי נסבל. היום זה שום דבר, היום זה משחק ילדים לעומת מה שיהיה פה.

עודד רביבי : בעזרת ה'.

מנחם שפיץ : אבל ההוכחה הכי חזקה, אני חושב, זה שהמועצה כמועצה דאגה שהמח"ר יכשיר את המגרש ממול למגרש חניה ויש שם את השלט הענק הזה, שזה נבנה על ידי המח"ר, אז זו הוכחה הכי טובה שבעצם לפחות שהעובדים בבניין ההוא יחנו שם.

מיכאל דהן : בקיצור אני לא רואה בעיית חניה ומי שמגיע ראשון חונה ומי שלא, שישבור את הראש, שיילך לחניון. אז מה הבעיה?

עודד רביבי : הנה, דבורה מציגה לך את הפוטנציאל.

מנחם שפיץ : נעשה שם חתונה.

דבורה מלכי: אני חושבת שעדיין כדאי, לא רואים את החלק הזה, יש את השמונה מקומות של המועצה על הכביש, שמונה מקומות בדיוק אחרי החניון של האוטובוסים, המפרץ של החניה.

עודד רביבי: לפני.

דבורה מלכי: תלוי מאיפה אתה בא. של מפרץ החניה של עשה חיל. אלה המקומות הכי קרובים, נוחים ונגישים לאנשים חולים. אני מציעה לעשות שם את החניון. אלי"ף, זה יעזור לסיפור הזה, ובי"ת, אם כמו שמנחם אמר ואנחנו חושבים שזה נכון שבעוד שנה, שנתיים, שלוש נצטרך לעשות פה מדחנים, הרי אתה יודע, יפרסמו פה כתבות על מה קורה לאפרת ואיך חלילה נהפכנו לעיר ואנחנו באנו לפה... ככה אתה מכניס את זה בקטן, אף אחד לא יגיד שום דבר על שמונה מדחנים, להיפך, יגידו, איזה ראייה לטווח רחוק, בדיוק בשעות שאנחנו צריכים. ואני חושבת שזה נותן לפחות בעיה לשמונה אנשים חולים שזה בערך מה שנכנס שם לקופות החולים בו זמנית, ואתה מרוויח שני שקלים לשעה בפננו.

עודד רביבי: אני מציע שני דברים. אני חושב שתושבי אפרת עוד לא מוכנים למדחנים.

דבורה מלכי: אבל שמונה מדחנים לאנשים חולים, זה כל אחד יסכים, ככה אתה מכין אותם.

עודד רביבי: דבורה, את כל כך בטוחה שכל אחד יסכים? אני מבטיח לך שיש לפחות בן אדם אחד מסביב לשולחן הזה שלא מסכים איתך לגמרי.

דבורה מלכי: מי שלא, אתה יודע מה הוא יעשה? הוא יחנה במח"ר ויילך ברגל עם הילד החולה שלו. נכון? מי זה האחד הזה? דובי?

עודד רביבי: דבורה, אני אמרתי לפחות אחד.

דבורה מלכי: אה, אבל דובי מהאופוזיציה, אנחנו לא אכפת לנו מדובי, אנחנו סוגרים את זה פה... בוא נעשה תיק תק איזה מחטף ו...

עודד רביבי: דבורה, אני חושב שתושבי המועצה המקומית אפרת עוד לא מוכנים להצבת מדחנים. הצבת מדחנים זה לא עניין פשוט, זה כרוך בחוקי עזר, זה כרוך גם בדברים פיזיים, מי מתחזק את זה ומי עושה את זה. לא יודע אם יש בכלל אפשרות להציב רק שמונה מדחנים ועל סמך זה להתחיל הליך שלם של גבייה. אני בהחלט מודע לזה שאנחנו הולכים לקראת זה, אני רק לא יודע מתי זה יקרה, אני חושב שזה יקרה ביום שאנשים יבינו שאין בררה אחרת וגם כשזה קורה, ואתה רואה במקומות ששמו בהם מדחנים, אנשים לא קיבלו את זה כל כך

בהבנה. אני לא חושב שאנחנו שם, באמת שלא. אבל נהיה עם אצבע על הדופק
ונראה לאן אנחנו הולכים בקטע הזה.

מיכאל דהן: לא בשלב הזה.

עודד רביבי: אז יש שניים שלא מסכימים.

דבורה מלכי: אני יודעת כשאני באה לקופת חולים ויש לי סיכוי לרדת עם תינוק. מה פתאום?
עם ילד חניתי בדאבל פארקינג, אמרתי שלא אכפת לי, אבל אין לי בררה.

מיכאל דהן: במקרים מיוחדים את עושה את זה ומורידה את הפצוע.

דבורה מלכי: אז אני אומרת, למה לעשות את זה? אנשים באים במזגי אוויר קשים, עם
תינוקות, עם זקנים. אני עם אבא שלי, אם אני צריכה ללכת איתו מהמח"ר
לקופת חולים - - -

עודד רביבי: לא, הוא אומר לך משהו אחר.

מיכאל דהן: תבואי, תורידי אותו ותיסעי.

דבורה מלכי: אתה רוצה שאחר כך אני אתבע את המועצה על זה שהוא החליק על המדרכונת
הקטנה.

מנחם שפיץ: כמו שתסיעי אותו להדסה ושערי צדק, אותו דבר.

דבורה מלכי: זה באמת שירות - - - אתה חייב להבין שפסיכולוגית, אם אנשים לא מוכנים
למשהו, זה שיגידו להם 'כמו בירושלים'. אני בעבודה שלי, אם היו נותנים לי
חניה שהיא עשר דקות הליכה, זה כי קיבלתי עובדת מצטיינת, כי במרכז העיר
אין שום חניות, אבל באפרת אתה לא מצפה. לכן אני אומרת, אם אנחנו נתחיל
בקטן, רק את המקומות האלה, שאנשים יודעים שזה מיועד לאנשים חולים,
אתה מקבל שיתוף פעולה הרבה יותר. אחר כך להתחיל לשים בעוד מקומות חניה
- - -

עודד רביבי: אני אפתיע אותך, דבורה. את יודעת איפה היה עיקר הדוחות בהתחלה במועצה
מקומית אפרת? במקומות של נכים. דברים שנראים לך הכי טריוויאליים. אנשים
היו מחנים במקומות של נכים, כי לא היה כל כך - - -

דבורה מלכי: לולא מוראה של מלכות, זה בדיוק העניין.

עודד רביבי: אני מציע דבר כזה, נוכח ההערה של מנחם, שאנחנו לא יודעים כמה זמן זה
לוקח, לבדוק את הסיפור של המדחנים, לבקש מעקיבא לבדוק לנו האם חוקי
העזר בכלל חלים על זה, מה התהליך כדי לעשות את זה, מה היכולות הכלכליות

כדי שהערכה תהיה מוכנה אם וכאשר פתאום נגיע למצוקת חניה ולא נצטרך שנה אחר כך כדי להפעיל את זה.

דובי שפיר: אולי נלך עוד צעד אחד קדימה, בואו ניקח את שירותיו של יועץ חניה לכלל היישוב, שכבר יראה את ה-237 משפחות שגרות בזית, שיתחיל להסתכל על הדגן והתמר ואיך כל זה משפיע על המרכזים העירוניים כמו מח"ר, כמו מועצה. שייתן פתרונות חניה לטווח ארוך.

עודד רביבי: נבדוק מה אפשר לעשות בקטע הזה. כל דבר שקשור בתחבורה מלווה ביועץ תחבורה, כל תכנון הוא עם יועץ תחבורה. בסוף אנחנו יודעים מה הן יכולות הקרקע, איפה אפשר להכניס עוד מגרשי חניה, בשביל זה לא צריך יועץ, אבל אנחנו נבדוק גם את הקטע הזה לראות איך זה משפיע ואז יהיו לנו נתונים יותר מדויקים.

דבורה מלכי: וברגע שזה יתפוצץ אנחנו נצטרך לשים מדחנים במח"ר ואז זה באמת יהיה הלם בבת אחת.

עודד רביבי: יהיו מדחנים בהרבה מאוד מקומות, יהיה ליד המתנ"ס, יהיו מדחנים ליד בתי הספר, יהיו מדחנים ליד קופות החולים ובמרכזי הקניות. נכון.

דבורה מלכי: כשעושים את הדברים בצורה הדרגתית זה מושך פחות התנגדות, זה ידוע.

עודד רביבי: משה, אנחנו מוכנים לסעיף השני?

דובי שפיר: מה הצבענו על סעיף 3?

עודד רביבי: לא מאשרים. דבורה מתנגדת, דבורה רוצה שאנחנו נשים מדחנים ל - - -

דובי שפיר: אנחנו מקבלים את המלצת הוועדה?

עודד רביבי: כן.

דובי שפיר: דבורה גם?

דבורה מלכי: לא.

עודד רביבי: לא, דבורה נגד.

אורות עציון בנות. שם הדברים בסך הכול ברורים. מנחם, רק לא ברור לי למה ההמלצה זה לא לחנות בין שבע לחמש, כאשר מחוץ לעשה חיל אנחנו לא מאפשרים חניה, מתי?

משה בן אלישע: לא מאפשרים חניה בין שבע וחצי לשמונה וחצי.

עודד רביבי: רק שעה בבוקר. למה פה זה - - -?

משה בן אלישע: ההבדל הוא שבעשה חיל יש מפרץ לאוטובוסים, יש מפרץ לרכבים פרטיים. אבל ההגבלה היא באוטובוסים בין שבע לחמש, אבל אף אחד לא אוכף את זה.

עודד רביבי: אין אפשרות פה לצמצם את השעות?

משה בן אלישע: התייעצנו גם עם יועץ תחבורה, הוא אומר גם ככה לצמצם את השעות, מי שיחנה באמצע היום לך תוציא אותו כשיבוא אוטובוס. זה לא עובד. כלומר צריך לתת מקצה אחד, בין איקס לאיקס, שם אסור.

מנחם שפיץ: שאלנו את השאלות האלה בוועדה ובעצם מה שמשה אמר מבחינה מקצועית, שזה לא יילך.

דבורה מלכי: משה, כמי שממלאת מקום מקצועית באורות עציון, אין שם נפש חיה אחרי 3:42. תאמין לי. אז ארבע. חבל, בשביל מה עוד שעה ורבע? אתה מבין? כשאנשים רואים את זה ככה, זה מתחיל לעצבן, כי אומרים - - -

דובי שפיר: באורות עציון, אפשר להחליט לפי השעה האחרונה.

דבורה מלכי: בדיוק, שבע וחצי, אתה לא רוצה להגיד שלוש וארבעים, אז תגיד ארבע, שיהיה עגול. שבע וחצי עד ארבע, הרווחנו עוד שעה וחצי של אנשים.

עודד רביבי: יאללה, דבורה, קדימה.

מנחם שפיץ: שבע וחצי עד ארבע.

יהודה שויגר: הבעיה בשבע וחצי זה רכבים שיבואו ויחנו טיפ טיפה לפני.

דבורה מלכי: אבל כתוב להם שבע וחצי.

עודד רביבי: יבוא הפקח ב-29:7 וייתן דוחות.

דבורה מלכי: ב-30:7.

דובי שפיר: רגע, איך מתייחסים ליום שישי?

דבורה מלכי: הם לומדים שם ביום שישי. שבע וחצי עד לא יודעת מתי.

יהודה שויגר: נתאם את זה עם בית הספר, לראות מתי ההסעות.

עודד רביבי: יום שישי משבע וחצי עד רבע שעה אחרי שבית הספר נסגר. בסדר, משה? תודה. כולם בעד כולל דבורה.

דבורה מלכי: האם יש אפשרות להרחיב את המפרץ של האוטובוסים, או לחילופין לבקש מהאוטובוסים שממש ייצמדו, כי אתה יודע שזה בקושי נתיב אחד.

עודד רביבי: זה מלחמת עולם.

דבורה מלכי: נכון, המנכ"ל? אתה עולה בשעות האלה, או שאתה בורח לפני?

- עודד רביבי:** זאת מלחמת עולם עם הנהגים להיצמד למדרכות. הייתה תקופה שאנחנו העלינו את הסיירים של מחלקת הביטחון על האוטובוסים כדי לבדוק מה המרחק מהמדרכות. פחות או יותר זה היה מאבק אבוד, הטענה שלהם הייתה שהעצים מפריעים להם להתקרב, כי האוטובוס מתנגש בעצים. אבל בואו תזכרו בסופו של דבר רוב האוטובוסים שמגיעים לאורות עציון נכון להיום אלה אוטובוסים שמגיעים מגוש עציון. כל שנה יש פחות אוטובוסים ולאט לאט זה פשוט יילך ויפחת ואז הבעיה מן הסתם תהיה קלה יותר.
- דובי שפיר:** אחת הסיבות הנוספות שהאוטובוסים לא נצמדים זה כל מיני רכבים שלא עוצרים, פורקים בעשר שניות ונוסעים אלא נרדמים לשלוש דקות שם. אחת. שתיים, הנהגים שבאים מהכיכר, אני מתכוון עולים את העלייה של הזית, פונים בכיכר שמאלה ואז במקום ללכת עד הכיכר הבאה לעשות פרסה ולהוריד, חותכים נגד כיוון התנועה ונעמדים פורקים ילדים.
- עודד רביבי:** יש הנחיה שלי לשוטר הקהילתי - - -
- דובי שפיר:** אפשר לעשות שם פס לבן.
- דבורה מלכי:** בחיים לא ראיתי אוטובוס עושה את זה.
- דובי שפיר:** אוטובוס לא, פרייבטים, הם גורמים לאוטובוסים לא להיצמד.
- עודד רביבי:** דובי, מחוץ לעשה חיל יש לנו פס לבן, כדי שאנשים לא יפנו שמאלה למח"ר. הפס הלבן לא עזר. שמנו תמרור אחד, 'אין פנייה שמאלה', לא עזר. שמנו עכשיו שלט עם מלל, צהוב ענק, 'אין פנייה שמאלה', אין בוקר שאני לא עובר שם ואני עומד ואני אומר לאוטו לא לפנות שמאלה ולהמשיך עד לכיכר שהיא יותר קרובה ולעשות פרסה. ההנחיה שלי לשוטר הקהילתי שהמוקד עם עדיפות, הוא צריך להיות שם לפחות פעמיים בשבוע בבקרים כדי לאכוף את זה. אני יודע שהוא לא עושה את זה ואני רודף אחריו. פקח המועצה אותו דבר, יש הנחיה ספציפית שלי שהם צריכים להיות בבוקר מחוץ לבתי הספר. אנחנו מטפלים בזה בצורה הזאת, בסוף אנשים ילמדו בדרך הקשה.
- דובי שפיר:** האדם הזה שבא מהכיכר, חותך נגד כיוון התנועה, חונה, לא רק שהוא - - -
- עודד רביבי:** הציאה שלו משם, הוא מתחיל לעשות רוורסים.
- עודד רביבי:** בלי הפס הלבן הוא זכאי לדוח כי הוא נסע נגד כיוון התנועה. אני לא צריך את הפס הלבן בשביל זה.

מנחם שפיץ : לפני חצי שנה-שנה דיברנו פה שהחבר'ה שלנו במשמר האזרחי עוברים קורסים, איפה זה עומד?

יהודה שויגר : הבעיה כרגע היא שהם צריכים להיות יחד עם שוטר.

עודד רביבי : מלווים בשוטר.

יהודה שויגר : כדי לתת דוחות. יש יותר נוכחות, למי ששם לב, בבקרים האחרונים, של משטרת התנועה, כי הם הקימו פה איזה שלוחה שלהם שנמצאת באזור כפר גוש עציון, אבל זו גם שעה קשה, לפחות ברמת המתנדבים, שבע וחצי בבוקר, אלא אם כן זה יום ייעודי כמו פתיחת שנת הלימודים או כמו ימים אחרים שבאמת צריכים אותם, זו שעה קשה למי שעובד.

מנחם שפיץ : אבל בכל זאת אנחנו תמיד נהיה תלויים בחסדי השוטר שייצמד אליהם, זה מה שאתה אומר.

עודד רביבי : לא, התהליך הוא שאנחנו מנסים להוביל במשטרה, שיסמיכו אותם לרמה כזו שהם יהיו פטורים מליווי של שוטר.

יהודה שויגר : צריך לפחות בתוך היישוב, ורק אם הם יוצאים לציר 60 הם יצטרכו להיות - - -
עודד רביבי : זו השאיפה.

מנחם שפיץ : אז בוא נגיע לזה, הלוואי.

יהודה שויגר : בסדר, אנחנו עובדים על זה רק ארבע שנים, אבל אנחנו רואים - - -
אז אנחנו מקבלים את השעות לפי מה שדבורה הציעה, כולם בעד. אף אחד לא מתנגד.

הצבעה

אושר פה אחד.

חניית אוטובוסים ומשאיות כבודות במח"ר.

משה בן אלישע : משבע בערב עד שבע בבוקר.

עודד רביבי : הרעיון הוא בעצם למנוע מטרדים שקיבלנו ממספר תושבים במספר מוקדים, שבהם מחנים אוטובוסים, למשל במרכז מסחרי בדקל, רחוב יונתן החשמונאי, שלכאורה יש פחות בעיית חניה, אז מגיע אוטובוס, מחנים שם את האוטובוס ואז בבוקר הוא מתעורר בחמש בבוקר לצאת לעבודה ומעיר את כל השכונה עם

חימום מנועים ובעצם לעשות מקום מיועד לרכבים הכבדים האלה, שיחנו שם במהלך הלילה ולא יהוו מטריד לתושבים בשעות המנוחה.

מנחם שפיץ : איך אוכפים את זה? זאת השאלה.

עודד רביבי : משטרה ופקח.

מנחם שפיץ : עוד פעם, זה חוק עזר?

משה בן אלישע : יש חוק עזר.

עודד רביבי : מה שהיינו צריכים זה בעצם להציג לקמ"ט תחבורה את השטח שאנחנו מייעדים לחניה ועד אז לא יכולנו לאכוף את חוק העזר.

מנחם שפיץ : יש עוד תופעה במח"ר שצריך - - -

דובי שפיר : רגע, אני לא מבין, מה הצגנו לקמ"ט?

עודד רביבי : אנחנו עכשיו מקצים שטח שבשעות מסוימות הוא הופך להיות חניון לרכבים כבדים בשעות הלילה.

דובי שפיר : וזה חניון המח"ר? באיזה שעות?

משה בן אלישע : שבע בערב עד שבע בבוקר.

דובי שפיר : ממתי התקנה הזאת בתוקף?

משה בן אלישע : נשלים את זה במועצה והקמ"ט תאשר את זה.

מיכאל דהן : אם נהג האוטובוס גר בזית, הוא יחנה במח"ר, הוא צריך לקחת טרמפ ל - - -

עודד רביבי : או טרמפ, או עם הרכב הפרטי שלו ייסע בחזרה הביתה.

דבורה מלכי : ואיך הרכב הפרטי שלו ייסע אחרי המשאית שלו?

עודד רביבי : בבוקר הוא מחנה את הרכב הפרטי במח"ר, עולה על המשאית, נוסע ליום העבודה, חוזר ומחליף עוד פעם מכוניות.

דבורה מלכי : זה יהיה קשה, לרוב או שאין להם רכב, או שהרכב לא יעמוד שם. זה לא פשוט.

עודד רביבי : סליחה, בסוף אני צריך לאזן, אוטובוס כזה שעומד במרכז המסחרי בדקל תופס

ארבעה מקומות חניה לרכבים פרטיים, ובבוקר כשהוא מתעורר הוא מעיר חצי בניין.

יהודה שויגור : כי הוא מניע רבע שעה-עשרים דקות לפני שהוא יוצא כדי לחמם את המנוע.

מנחם שפיץ : זה העסק שלו, זו הפרנסה שלו. אבל יש תופעה בחניון של המח"ר, עם הזמן,

ואפשר כבר לראות את זה היום, יש כבר ארבע-חמש מכוניות - - -

עודד רביבי : אנחנו מטפלים בזה.

- דובי שפיר :** אחת מהם שייכים למועצה, היו שניים, עכשיו ירד לאחד.
- עודד רביבי :** רק שתדעו שרכבים שיש להם רישיון בתוקף, אין לי שום יכולת לעשות להם שום דבר.
- מנחם שפיץ :** נכון.
- עודד רביבי :** אז כולם בעד.
- מרכז מסחרי בדקל. מה הרעיון שם, מנחם?
- מנחם שפיץ :** הרעיון שם זה להגדיל את מספר מקומות החניה ומשה הגיע לוועדה עם הצעה שאנחנו נעשה כמה שינויים בתוך האזור הזה ושהמכוניות יחנו בדקל.
- דובי שפיר :** נדמה לי שכבר אישרנו את זה, ככה נדמה לי. אישרנו, אפילו אמרנו - - -
- עודד רביבי :** אז אם אתם חושבים שאישרנו, אז בואו נאשר פעם נוספת.
- משה בן אלישע :** היה דיון, הייתה בקשה, ועכשיו הכנו תכנית.
- עודד רביבי :** משה, השעה עשר ועשרים, יש עוד כמה נושאים. הם כולם מאשרים פה אחד, יאללה.
- דובי שפיר :** רק ברשותך אני חוזר לסעיף 5, עם המשאיות והאוטובוסים. אני לא מבין מה אישרנו?
- עודד רביבי :** אישרנו שאנחנו מגדירים שמשאיות ואוטובוסים לא יחנו ברחובות אפרת, אלא יחנו אך ורק במגרש החניה של המח"ר - - -
- דורון כהן :** בין השעות שבע בערב לשבע בבוקר.
- עודד רביבי :** כן.
- משה בן אלישע :** כיכר רחל אמנו והמלך דוד. היה פה מעבר חציה, שהעלינו אותו למעלה. את מעבר החצייה הזה העלינו לפה, אנחנו צריכים אישור. עשינו דחוף, כי הייתה בעיה בטיחותית. ודבר שני, אנחנו רוצים שאת אי התנועה הזה, למשוך למטה ולעשות הפרדה של מעבר החצייה לשניים. יש לנו תכנית בעיקרון, מעבר החצייה שהולך על שני הכבישים, לעשות אי הפרדה, כדי לפצל.
- עודד רביבי :** זה לבצע וזה כבר בוצע.
- דבורה מלכי :** משה, אני אמרתי לעודד, מה שקורה עכשיו - - -
- עודד רביבי :** אנחנו יודעים, אנחנו מטפלים בזה.
- משה בן אלישע :** הקבלן הבטיח לעשות את זה יום. אם הוא לא עשה את זה היום, כנראה שמחר.
- דבורה מלכי :** מה הוא רוצה לעשות?

משה בן אלישע: אנחנו מחליפים את כל הקטע הזה ממעבר החצייה עד העץ הראשון, כל הקטע הזה, וגדר רשת שקופה.

דבורה מלכי: טוב, אני מקווה שזה יעזור. כי העברה של מעבר החצייה מעצבנת אך ממש חשובה, כי באמת כל שדה הראייה נפתח, אבל עכשיו זה ממש מפחיד לעבור שם.

משה בן אלישע: סיכמתי, היו צריכים לעשות את זה היום, דיברתי איתו גם בצהריים והוא - -

עודד רביבי: הוא בנה שם גדר איסכורית שהיום אין שדה ראייה - - -

דובי שפלר: לנהגים?

עודד רביבי: גם להולך הרגל שרוצה לחצות, הוא לא רואה - - -

משה בן אלישע: 20 מטר, ממעבר החצייה החדש אחורה, עד העץ, כל הקטע הזה, הוא מחליף לגדר רשת שקופה.

עודד רביבי: כולם בעד.

הצבעה

אושר פה אחד.

משה בן אלישע: מסלול אופניים שילוט. המועצה לא מצאה לנכון לשלט, כי אין עדיין מסלולי אופניים.

דורון כהן: זו בעיה, לפי החוק כל עוד אין מסלול אופניים צריכים לרכב על הכביש, וכיוון שיש רוכבי אופניים באפרת שרוכבים על הכביש צריך לשלט את הכבישים, איכשהו. 'באפרת רוכבים על אופניים', 'שימו לב', אלה רוכבי ספורט, אלה רוכבים שרוכבים לעבודה.

משה בן אלישע: זה לא תמרורים, זה שלטים.

דורון כהן: זה לא קשור, אבל יש חוק.

מנחם שפיץ: השאלה אם זה חוק.

דורון כהן: 'רוכב האופניים ירכב קרוב ככל האפשר לשפתו הימנית של הכביש וינהג בזהירות', 'לא ירכב אדם על אופניים על מדרכה' - - -

משה בן אלישע: אבל איזה תמרור אני יכול לשים? אין לי תמרור לשים.

עודד רביבי: הבנתי את החוק היא כזאת, כאשר אין נתיב אופניים, רוכבי האופניים רוכבים על הכביש ואז הכביש מיועד, כמו שאין תמרור מיוחד גם לאופנועים וגם

למשאיות, אתה הופך להיות כלי רכב שנע על הכביש. הוועדה רצתה לשים תמרורים למסלולי אופניים, מאחר שאין מסלולי אופניים אין לה תמרור.

דורון כהן: אבל יש תמרור של 'זהירות, רוכבי אופניים'.

עודד רביבי: אבל זה לא תמרור, אלה שלטי אזהרה.

דורון כהן: זה מה שאני ממליץ. אז כדאי לשים את זה. אם כבר זה עלה, הרעיון הזה, צריך לשים את זה.

עודד רביבי: אז אנחנו נבדוק מה אנחנו יכולים לעשות ונעשה. בסדר? אבל בשביל זה לא צריך אישור, זה לא תמרור מחייב, לא חוקי, אז אנחנו מקבלים את ההמלצה לא לשלט.

רחוב זרובבל.

משה בן אלישע: רחוב זרובבל. יש בקשה ברחוב זרובבל. יש משאיות שנכנסות לרחוב הזה, זה כביש ללא מוצא.

עודד רביבי: לאיזה מטרה המשאיות נכנסות לשם?

משה בן אלישע: חונים, גרים שם.

דבורה מלכי: סידרנו את זה בסעיף הקודם.

עודד רביבי: אם חונים, אז פתרנו את זה בבעיית הזה.

משה בן אלישע: יש חניה לאוטובוסים, זה נכון, אבל ברחוב כזה אוטובוסים יכולים לחנות בתחנות אוטובוסים.

דובר: אין שם תחנת אוטובוס.

משה בן אלישע: יפה, אז יש אוטובוס שחונה בתוך הרחוב.

עודד רביבי: אז אנחנו עכשיו נאסור עליו.

משה בן אלישע: הרעיון לשים תמרור 'אין כניסה לרכב מעל 4 טון, פרט לרכב שירות או חירום' וזה ימנע, מי שנכנס לשם וחונה יוכל לקבל רפורט. היום מי שחונה שם ועושה רוורסים עד לסוף הרחוב - - -

עודד רביבי: להערכתך מה שאתה אומר לא נכון, כי ברגע שחוקקנו את חוק העזר שמשאיות ואוטובוסים יחנו רק בחניון המח"ר זה תופס על כלל הכבישים באפרת ויצטרך להיות תמרור כזה בכניסה ליישוב, כי כשמגיע נהג אוטובוס הוא יצטרך לדעת שחוק העזר חל, אחרת הוא לא יידע שהוא חייב לחנות במקום מסוים. אתם

- רוצים לשים את התמרור הזה כדי למנוע מסתם אוטובוסים ומשאיות להיכנס?
אפשר, אבל אז כל רחוב יכול לבקש תמרור כזה למען הזהירות.
- מנחם שפיץ:** בוא נשאל ככה, כמה זמן ייקח לנו להכניס לפועל את החניה במח"ר, של אוטובוסים ומשאיות?
- עודד רביבי:** לא יודע, אני אבדוק את זה.
- דובר:** דיברנו על אוטובוסים, לא דיברנו על משאיות.
- עודד רביבי:** אנחנו נעשה משאיות ואוטובוסים.
- דבורה מלכי:** אבל זה באמת רחוב בעייתי. אתה מכיר את זרובבל. הוא כזה, אתה באמת לא רוצה שאף משאית תיכנס לשם.
- עודד רביבי:** בסדר, אני לא רוצה שאף משאית תיכנס גם לרחוב המנורה. רחוב השיירות אני גם לא רוצה, אבל אני לא חושב שצריך תמרור, כי מי שייכנס יקלל את הרגע שהוא נכנס.
- דבורה מלכי:** העניין מה הוא יעשה לרכבים של מי שגר שם.
- מנחם שפיץ:** העניין של האוטובוסים במח"ר, יהיה לנו בעיה עם המח"ר, או שאנחנו לא - - - ?
- עודד רביבי:** אין שום בעיה.
- מנחם שפיץ:** אז מה בסוף?
- עודד רביבי:** לא מקבלים, כי יש הרבה רחובות שמסוכן לה יכנס איתם עם משאיות. צריך להחיל את הסיפור של משאיות ואוטובוסים כמה שיותר מהר על כל אפרת ולדאוג שיש תמרור מתאים.
- טרמפיאדת צומת רחל אמנו המלך דוד.
- משה בן אלישע:** הוועדה אישרה לעשות באזור הזה כאן אנטי מפרץ על חשבון ארבע חניות כדי לנצל לטרמפיאדה, שלא יעשו את טרמפיאדה במעבר החצייה, אלא 50 מטר יותר דרומה. זה הרעיון.
- דורון כהן:** אי אפשר לעשות את המפרץ בתוך כביש השירות?
- משה בן אלישע:** לא - - -
- עודד רביבי:** לא, אתה נמצא מעל הכביש הזה. זה מי שמגיע מהכניסה הצפונית.
- משה בן אלישע:** היום אנשים עוצרים במעבר החצייה.
- מנחם שפיץ:** זה עניין של טרייד אוף, או שרוצים טרמפיאדה או שרוצים את החניה, זה הכול. עכשיו השאלה היא סדר עדיפויות, מה שנקבע לגיטימי.

עודד רביבי : אני אומר דבר כזה, מאחר שאנחנו רוצים להגיע למצב שאנחנו משווים את הקטע העליון לקטע התחתון והתכנית מדברת על המשכת נתיב השירות עד למעלה. בסופו של דבר אנחנו מעבירים פה החלטות, אבל אין להחלטות האלה שום - - -

דובי שפלר : גם לזה יש אחד שמתנגד.

עודד רביבי : מה, להמשיך עד למעלה?

דבורה מלכי : למה? בגלל שזה מכוער?

עודד רביבי : לא, הוא טוען שזה יותר מדי חניות.

דובי שפלר : זה המון חניות, זה ציר שהופך להיות ציר צר.

עודד רביבי : שזה רק ברכה, כי אז יש פחות תאונות. אבל לא משנה, כרגע זה לא נושא לדיון. מאחר שכל החלטה כזאת, בסוף צריך למצוא לה גם את המענה התקציבי, אז גם אם עכשיו אנחנו נאשר את זה ונשקיע - - - אני לא הייתי רוצה לראות שאני משקיע פה את הכסף אם בעוד שנה או שנתיים אני מצליח להביא את הכסף ממשד התחבורה להרחיב את כל הכביש הזה.

מנחם שפיץ : השאלה היא באמת מה אתה מאמין בלוח זמנים, להרחיב את הכביש - - -

עודד רביבי : אני אומר לך שכרגע מבחינתי - - - בסוף לוחות הזמנים מבחינת פינוי בתי הכנסת, כלומר אנחנו כבר בסוף התהליך של הכשרת הקרקע החליפית, לתת להם לאן להעביר את בתי הכנסת, וברגע שפתרנו את בעיית הקרקע לבתי הכנסת האלה, אז אנחנו הולכים לקדם מול משרד התחבורה את הרחבת הכביש.

מנחם שפיץ : אתה יודע שהטרמפיאדה הזו, זו לא פעם ראשונה שזה עולה, זה עולה במהלך הרבה שנים. הבעיה זה לוח הזמנים באמת, מה אתה מאמין שיהיה.

עודד רביבי : אני הייתי רוצה להאמין שזה יכול לקרות תוך שנתיים, לא הייתי רוצה לראות אותנו משקיעים את הכסף לעשות את הטרמפיאדה הזאת, מה גם שצריך לזכור שבסוף הטרמפיאדה הזאת היא רלוונטית אך ורק לשעות שבהן כל החניות תפוסות, כי בשעות שבהן החניות לא תפוסות אין שום מניעה טיפה לסטות ולעמוד בצד הדרך.

מנחם שפיץ : הבעיה היא שבחלק ההוא של הרחוב דווקא שם יש את העומס של החניה, יותר דרומה זה הרבה יותר מדולל בכל שעות היום. זה לא בעיה לחנות עוד כמה מטרים מהבית.

- עודד רביבי:** מסכים איתך. אני הייתי ממליץ לא לקבל את ההמלצה הזאת.
- דבורה מלכי:** אני רוצה להגיד משהו ורציתי להעלות את כל העניין של תחנות הטרמפיאדה. אני יודעת שיש כאן אנשים שמתנגדים לטרמפיסטים, אבל גם אני יודעת ורואה בעשור וחצי שאני גרה כאן שזה ערוץ תחבורה מרכזי, בוודאי לבני נוער, בוודאי כשאיין קו 44 וגם כשיש קו 44 שפועל ארבע, או חמש או שש פעמים ביום, ואז המציאות היא פשוט יותר חזקה מאיתנו. אני רואה גם מה קורה בכניסה לחניה של המח"ר - - -
- עודד רביבי:** זה לא קשור בעד או נגד טרמפים. זה קשור למנטליות של אנשים שלא - - -
- דבורה מלכי:** זה בעד ונגד.
- עודד רביבי:** לא, זה קשור למנטליות של אנשים שגם כשיש טרמפיאדה, בוחרים לעמוד במקום שהכי נוח להם. הדוגמה הכי בולטת זה הכניסה לכביש המנהרות, יש טרמפיאדה מסודרת, יש גדר בטיחות, יש סככות, הטרמפיסטים עומדים לפני המפרץ, הכי קרוב למעבר חציה על הכביש, שכל מי שפונה ימינה מהירידה בגילה, טאד! הוא מתרסק על כל הטרמפיסטים שעומדים בכביש. אף אחד מהם לא טורח ללכת עוד 50 מטר למפרץ, איפה שעומד מוכר הפרחים, איפה שעומדים האוטובוסים, איפה שיש סככות. לא עושים את זה. אז זה לא קשור בסוף לאיפה שיש טרמפיאדה.
- דבורה מלכי:** עודד, זה לא הוגן להגיד את זה כי זה לא נכון. זה נכון ש - - -
- עודד רביבי:** אני מוכן להתערב איתך, דבורה, בכל שעה ביום שתבואי איתי לשם, רוב הטרמפיסטים עומדים שם.
- דובי שפלר:** תתערבי, את מנצחת, אני אומר לך.
- דבורה מלכי:** בטח שאני אתערב, גם כי אני משתמשת בזה כטרמפיאדה וגם כי אני עוצרת שם. רוב הזמן רוב האנשים לא עומדים איך שאתה אומר. תמיד יש את ה-5%, 3% נאחסים שעומדים, נורא מפחידים אותנו - - -
- עודד רביבי:** דבורה, זה לא נכון.
- דבורה מלכי:** עודד, שנייה, כשאתה מסביר - - - כשהייתה טרמפיאדה שם עד לפני שלוש שנים, אנשים עמדו שם בתוך תחנת האוטובוס ושם עצרנו להם.
- עודד רביבי:** איפה הייתה תחנת האוטובוס? הייתה תחנת אוטובוס על הצומת, בלי שום טרמפיאדה, בלי שום מפרץ.

- דבורה מלכי :** לא משנה, תחנת האוטובוס היא טרמפיאדה. כך זה נראה לי לגיטימי. אני מציעה כן לעשות את המפרץ הזה ואני מציעה לחשוב על עוד מקומות באפרת - - -
- מנחם שפיץ :** דבורה, אנחנו בעד הטרמפיאדה הזו - - -
- דבורה מלכי :** יופי.
- מנחם שפיץ :** רגע אחד, הנושא הזה של כסף, אי אפשר להתעלם ממנו. עכשיו, אם זה היה פתרון לאורך זמן ארוך, אז יש הצדקה להשקיע בזה כסף. אם, כמו שעודד אומר, תוך שנתיים הדבר הזה ייעלם משם אז לא כדאי להשקיע כספים כאלה בטרמפיאדה שבעוד שנתיים לא תהיה שם.
- דבורה מלכי :** מה העלות של הכשרה של מקום כזה כטרמפיאדה, משה?
- מיכאל דהן :** זה לא קשור לזה, השאלה אם אנחנו רוצים שם טרמפיאדה.
- דבורה מלכי :** לא, זה כבר אמרנו שכן, עכשיו - - -
- מיכאל דהן :** מי אמר? את הצבעת?
- דבורה מלכי :** נכון, אבל מנחם כרגע אומר שגם אם הוא רוצה הוא חושב שכלכלית זה לא שווה, אז אני רוצה לדעת כמה זה עולה. אם זה עולה 2,000 שקל או 200,000 שקל.
- משה בן אלישע :** זה לא 2,000 שקל, זה בסביבות 70 - - -
- עודד רביבי :** לא הייתה עבודה בתחום ההמלצות של ועדת התחבורה פחות מ-20,000 שקל. אנחנו עוד לא עשינו את הטרמפיאדה פה לפני כיכר איתן, כי עוד לא מצאנו לזה כסף. גם.
- משה בן אלישע :** המעבר שעשינו ברחל אמנו, 39,000 שקל. המעקות, ה - - -
- דבורה מלכי :** בבהט היינו עושים לך בפחות.
- משה בן אלישע :** המעקות, הריצוף, הפירוק וההרכבה, זה עולה.
- עודד רביבי :** מי בעד לקבל את המלצת הוועדה? דבורה מתנגדת.
- דובי שפלר :** רגע, התבלבלתי מי בעד?
- דבורה מלכי :** לבנות את הטרמפיאדה.
- עודד רביבי :** מי מתנגד לבנות את הטרמפיאדה בשלב הזה?
- מנחם שפיץ :** אני נמנע.
- עודד רביבי :** מנחם נמנע. דבורה בעד, כל היתר נגד.

הצבעה

בעד בניית טרמפיאדה, לא אושר

מנחם שפיץ : אני בעד ההחלטה, אבל בגלל ההיבט הכספי אני נמנע.

דובר : אנחנו לא רוצים טרמפיסטים בכלל.

דבורה מלכי : אבל על מה אתה מדבר? אבל יש שם טרמפיסטים.

דובר : אבל אנחנו לא רוצים אותם.

דבורה מלכי : מה זה אתה לא רוצה? אתה תלך לתת להם קנס? זה נורא מצחיק, אי אפשר

להתייחס ככה לבעיה אמיתית, מה זה, אנחנו לא רוצים?

דובר : אנחנו כנהגים מחנכים את הטרמפיסטים - - -

דבורה מלכי : מה פתאום? אתה אל תחנך שם אנשים, יש שם נוער ש - - -

עודד רביבי : דבורה, את צודקת במאת האחוזים, אני מזמין אותך כל רגע נתון לצומת גילה

כדי להראות לך עד כמה את טועה. צומת גילה, חוץ מאשר בעיית הטרמפיאדה,

תחנת האוטובוסים לאוטובוסים שמגיעים מדרך חברון היא בדיוק אחרי

הרמזורים מצד ימין, נכון?

דבורה מלכי : נכון.

עודד רביבי : כל מי שהיה יורד מהאוטובוס היה חוצה את הכביש ועומד שם על אי התנועה

ואז חוצה, למרות שהוא היה יכול להמשיך על אותה מדרכה עוד טיפה מזרחה

ויש לו שני רמזורים לחצות עם מעבר חציה בטוח ולחצות. אנשים לא השתמשו

במעבר החצייה וחצו באי התנועה. פנינו לעיריית ירושלים ואמרנו להם, יש שם

סכנה ביטחונית, עיריית ירושלים הלכה, בנתה גדר הפרדה לאורך כל אי התנועה.

מה קורה היום? אנשים חוצים, הולכים מסביב למעקה הבטיחות וחוצים עוד

פעם. עכשיו מה? יש שם מעבר חצייה, אז את יכולה להגיד, 'עזוב, בשביל מה לך?

אנשים רוצים לחצות שם את הכביש, אז תיתן להם שם את הכביש'. יש איזה

שהם כללי בטיחות, יש מקום שבו שמים טרמפיאדות ויש מקום שלא שמים

טרמפיאדות. תחנת האוטובוס שהייתה שם, זה הדבר הראשון שעשיתי כראש

מועצה, זה היה דבר שהיה נראה לי הכי מטומטם שאפשר, באמצע הצומת שמו

תחנת אוטובוס. לא יודע למה שמו את זה, לא יודע מה היו האילוצים, ביטלנו את

זה. זה גרם לאי נוחות, נכון, אבל אתה צריך להבין גם איפה אתה שם את

הדברים האלה. עכשיו, יש שם מקומות לעצור, אבל אנשים מתעקשים לעצור

לטרמפיסטים במעגל התנועה. שמנו שם תמרור 'נא לא לעצור במעגל התנועה'.

באמת, באיזה מקום בעולם אתה רואה אנשים שעוצרים לטרמפיסטים באמצע מעגל תנועה?

דבורה מלכי: במקום שלא מסדירים את התנועה.

עודד רביבי: לא צריך.

דבורה מלכי: זה בדיוק מה שאני רוצה להגיד.

עודד רביבי: יש מפרץ חניה לפני זה, יש מפרץ חניה אחרי זה, אפשר לעצור - - -

דבורה מלכי: כשאתה מסתובב מהזית אין לך לפני זה. אחרי זה יש.

עודד רביבי: לא, תפנה אחרי הזית ותעבור את גן גאולה ותעבור את המקומות שבהם יש

עומס חניה ותעצור שם.

דבורה מלכי: אחרי זה בדיוק. אז תסמן את זה.

עודד רביבי: אבל אני לא רוצה, כי יש שם מקום חניה. למה אני צריך לפסול מקומות חניה,

גם ככה כשיש לי מצוקת מקומות חניה בשביל הטרמפיסטים?

דבורה מלכי: זה בדיוק הא בהא תליה. ברגע שאתה לא מסמן אז אנשים עומדים במקום

ההיסטורי שהם היו רגילים לעמוד בו. ברור.

מנחם שפיץ: דבורה, כל בוקר ברימון פה, כמה פעמים אנחנו נתקעים בכביש בגלל שמישהו

צדיק עצר לאסוף טרמפיסטים, איפה הוא עוצר? הוא לא נצמד לתחנת

האוטובוס, אלא בולט החוצה וחוסם את הכביש. כל בוקר זה קורה. כל בוקר.

אין מה לעשות. זה יקרה, זה יקרה, זה יקרה. אין מה לעשות.

משה בן אלישע: אני מתנצל, אין לי את התכנית המלאה, אבל אני אסביר ברשותכם. תכנית

הסדרי תנועה לשכונת הזית מסדירה חניה מקבילה לאורך הפרויקט של אלואל

כאן, מסדירה כניסה כביש חד סטרי בדרך הזאת עד הנקודה הזאת, מגדירה אין

כניסה לדרכי הביטחון האלה פרט לרכב שירות וחירום, מסדירה מפרץ חניה

לאוטובוסים בצד של קרית החינוך באזור הזה ולכל האורך יש חניות מקבילות

בשני הצדדים עד לחיבור לדבר הזה. יש כאן תחנת אוטובוסים, יש פה תחנת

אוטובוסים וגם פה תחנת אוטובוסים.

אני מתנצל, לא שמו לי את זה, אמרו לי שהכול בפנים, אבל זה לא בפנים.

דובי שפיר: על מה אנחנו נדרשים להצביע?

משה בן אלישע: על תכנית להסדרי תנועה של גבעת הזית. אני מציע שאני אביא את הקובץ הזה לחברים ב-PDF אליכם ותוכלו לראות מה שאמרתי כרגע, או שנדחה לישיבה הבאה ואני אביא את זה.

דובי שפיר: נדחה לישיבה הבאה ואז שיציגו לנו את זה ב-PDF, כמו שצריך.

עודד רביבי: עם תמרורים בבקשה, כדי שנבין בדיוק איפה כיווני התנועה.

טוב, אישורי תב"רים, שרון?

דובי שפיר: אין אזורי הבטיחות שאסור לאשר תב"רים אחרי זה?

שרון הורוביץ: עודד הרוויח בפעם האחרונה, אבל אנחנו גם מבחינה חשבונאית שמנו לב שזה לא דווח, עוד 600,000 שקל ממשרד הפנים לנוקי הסופה, זה לא דווח בישיבה הקודמת.

דבורה מלכי: אז קיבלנו 1.8 מיליון?

שרון הורוביץ: קיבלנו 1.1 מיליון ועוד 600,000 שקל. וכל הכספים נכנסים לתב"ר שפ"ע, לקדם שיפור פני העיר, נושאים - - - רק - - - שעברה אישרנו 5.580 מיליון לפיתוח. יהודה יוכל לעזור לי אם אני אתקשה בהסבר. מחלקת שפ"ע עוברת שינוי גדול. אנחנו קצת עלינו כיתה. המכוניות שקנינו עד היום היו כל פעם מכוניות משומשות, ממש גרוטאות, חלק מהם גם עומדים, אחד מהם עומד פה בקניון המח"ר. עשינו בדיקות והגענו למסקנה שאנחנו רוצים להתחיל דף חלק. דף חלק זה רכבי עבודה טובים, חדשים, הפעם נשמור עליהם מהתחלה, אנחנו מתחילים, היום התחלנו להתקין ברכבי העבודה שבב שכל נהג שנכנס חייב ל - - - יידע בדיוק כל דקה במערכת ממוחשבת איפה המכוניות נמצאות, מי נהג בו, איפה הוא חנה, כמה קילומטרים הוא נסע. יש ספרי רכב וכו'.

עלה רעיון לעשות ליסינג למכוניות האלה, אבל בגלל שאלה רכבי עבודה ואנחנו יכולים להחזיק אותם יותר משלוש שנים, כאלה רכבים שאם שומרים עליהם טוב, יכולים לנסוע 400,000 קילומטר בלי בעיה ואלה רכבים שלא אמורים לצאת לנסיעות פרטיות, הם לא צמודים כמו הרכב שלי, אלה רכבים שהם רכבי עבודה, רק פה, אם יש שליחויות מחוץ ל - - - אז החלטנו לקנות שני טנדרים 4 על 4, אחד טנדר רגיל, דימקס, או דבר כזה, אחד לשדרג לרכב גדול יותר, ומי שמכיר, כמו יגודייב וכו'. למה אנחנו צריכים רכב גדול כזה? אנחנו נתקלים כל יום שני

וחמישי, ממש כל יום שני וחמישי, בבעיות של גרירה, גם של המנוף שיש לנו וגם מכונה ביובית שאנחנו לא משתמשים בה לפתוח סתימות ביוב, כי צריך לצרף לדבר הזה מכלית מים. אני לא מדבר על חירום, שאין לנו רכב שמתאים לגרור את מכלי המים, או מספיק שתהיה פה עצירת מים באחת השכונות ואנחנו כבר נהיה צריכים לשבור את הראש איך עושים. אגב, הרכב הגדול בקנייה הוא אפילו יותר זול מהקטן, כי אין בו מס, כי הוא רכב עבודה. הבעיה שהחזקה שלו היא יותר יקרה, גם הדלק, גם הביטוחים. אלה שני רכבים כאלה שבדעתנו לקנות, יש לנו הצעות מחיר, קיבלנו הצעות מחיר מכמה ספקים.

עודד רביבי: שניהם יהיו טובים לשלג, שניהם - - -

שרון הורוביץ: יש לנו שני גרוטאות, אחד אנחנו ננסה להיפטר, אחד אנחנו לפחות עוד שנה ניסע בו, נראה איך הולך וגם מבחינה של העובדים, להראות שאוטו חדש זה לא דבר שככה מקבלים, שומרים על זה.

דבורה מלכי: מי יתפעל אותם?

שרון הורוביץ: מחלקת שפ"ע.

דבורה מלכי: כאילו, זה יעמוד פה ואז כל פעם שצריך אז - - - ?

שרון הורוביץ: יש פה נהגים, כל היום הם ייסעו, אבל - - - כשהרכב הגדול מצריך רישיון, יש לנו שני עובדים שיש להם, החברה שקונים ממנה, חלק מתנאי הרכישה זה שהיא נותנת קורס לשני עובדים נוספים.

דבורה מלכי: זה נחשב רכב גדול כמו משאית?

שרון הורוביץ: לא, ממש לא.

דובי שפלר: זה יותר קטן מהרכב הפרטי של עודד, למי שמכיר.

יהודה שוויגר: מה ששרון ציין זה שהיום אנחנו נכנסנו למעשה למערכת של ציי רכב, למרות שאנחנו מדברים על 10 רכבים, אבל זה האמבולנס היישובי, זה רכבי ביטחון, כולל של חברת האבטחה.

דובי שפלר: ב-10 אתה צריך, נדמה לי, קב"ט.

עודד רביבי: קצין רכב.

יהודה שוויגר: אז אנחנו נמנה את הקב"ט, שיהיה גם אחראי ל - - -

מנחם שפיץ: אבל אלה נהלי עבודה.

יהודה שויגר: והמשמעות היא שיש את הדאלאסים, זה כמו אלה של המשטרה שאתה שם את הקודן הזה שאתה מצמיד ואז כל נהג למעשה של חברת האבטחה, כל נהג שעולה על האמבולנס, כל נהג שעולה על הרכבים מצמי, ואז יש לו את הדאלאס האישי הזה שאיתו אנחנו יכולים לדעת מי אותו נהג. זה כמו ציפ כזה שאתה יודע מי הנהג שנהג, לאן הוא נסע, מה הוא עשה, באיזה מהירות הוא נסע, כמה זמן הוא עצר, באיזה רחוב ואיפה הוא נמצא בכל פרק זמן נתון.

דובי שפיר: זה גם יכול לעזור מול מס הכנסה.

יהודה שויגר: זה יכול לעזור מול הרבה דברים.

דבורה מלכי: למה?

עודד רביבי: רכב שמוצמד לעובד באופן אישי והוא משלם עליו מס ומתברר שרוב הזמן נהגו עליו עובדים אחרים, אז הוא לא צריך לשלם את אותו גילום כמו שהוא משלם.

מנחם שפיץ: ואם הוא לוקח את הרכב הביתה, אז זה חייב במס.

עודד רביבי: כן, רכב שצמוד לעובד, שהוא לוקח אותו הביתה, מתברר בסוף שרוב הקילומטראז' שעשו על הרכב הזה הוא על ידי עובדים בשעות היום למטרות של עבודה, אז זה בא לידי קיזוז עם אותו עובד.

מנחם שפיץ: גם אם זה רכב מסחרי. אם זה רכב מסחרי - - -

דובי שפיר: על הרכב הגדול אין בכלל מס.

עודד רביבי: נכון, אבל אנחנו לא מצמידים אותם לעובדים, הם נשארים פה.

לכן אנחנו מבקשים להגדיל את גודל ההלוואה שאושרה בעוד חצי מיליון שקל, כדי לעשות את הרכישה הזאת. מי בעד? כולם בעד. אף אחד לא מתנגד. תודה רבה.

הצבעה

על הגדלת הלוואה, אושר פה אחד.

אני מתנצל על השעה, אני אנסה לעבור ממש בקצרה גם על הדברים שדובי הפנה אליי וגם על נושאים שוטפים. דובי שאל לגבי ההקמה של בית ספר נוסף. אין כרגע שום כוונה מוצהרת למה יהיה אופי בתי הספר הנוספים באפר. אין מה להביא פה כרגע להחלטה ולהצגת הנושא בפני חברי המועצה, אנחנו בעיצומו של סקר שנוסח על ידי חברי הוועדה. אני לא הייתי שותף לניסוח הסקר, כתוצאה

מצרכים שהוצפו משלושת בתי הספר היסודיים הקיימים היום. שותפים לניסוח הסקר היו המנהלים של בתי הספר הקיימים היום יחד עם מחלקת חינוך, יחד עם הגב' חנה גריובר, מנהלת השירות הפסיכולוגי בירושלים, ברברה אש מהשירות הפסיכולוגי באפרת. הסקר הזה רץ כרגע בכל בתי האב. נראה מה התוצאות ואז לפי זה נראה איך אנחנו ממשיכים. כמובן שנביא את זה בסוף גם פה לדין ולהצבעה, אבל כרגע אין שום דבר מוצהר ושום כוונה ברורה לאן אנחנו הולכים עם הסיפור הזה.

דובי שפיר: הסקר רץ?

עודד רביבי: באינטרנט הוא הופץ לבתי אב.

דובי שפיר: אני לא ראיתי.

עודד רביבי: תבדוק שהכתובת שלך מעודכנת.

בקיצור זה עובר. אנחנו מקבלים מאות תגובות, היו תקלות במילוי של השאלון, אנחנו משפרים את זה. כשנדע מה התוצאות שם אנחנו נשמח לעדכן.

שילוט של רחובות – אני לא הספקתי לבדוק, אני מתנצל. אני חייב לך תשובה בקטע הזה לישיבת המועצה הבאה, נראה מה קורה עם זה.

לגבי השלג. תראו, האמירה הראשונה שלי בנושא השלג התבססה על סמך מידע שקיבלתי גם ממנהל מחלקה וגם משרון וככל שעבר הזמן התבררו שתי עובדות. עובדה אחת, שחלק מהסככות שהותקנו ושנחנו קיבלנו עליהן אמירה שיש אחריות בעמידה בתנאי השלג. מסתבר שבמסגרת ההתקנה אותו מנהל מחלקה לא וידא שהוא מקבל גם תעודות אחריות בסוף תקופת ההתקנה. בדיעבד זה לא כל כך רלוונטי, זה לא כל כך אשמתו, אבל מה שקרה שם זה שהחברה שהתקינה נקלעה לחובות והיא לא דאגה לקבל מהספק את תעודת האחריות ונוצר לנו שם חור בכיסוי הביטוחי. והכיסוי הביטוחי הנוסף שחשבנו שיהיה, הוא יהיה דרך פוליסת הביטוח של המועצה, שבדיעבד התברר שיש חרחה לאירועי שלג על מבנים יבילים ועל סככות.

במסגרת תפקידי בשלטון המקומי אני יושב ראש דירקטוריון של חברת הבת של חברה למשק וכלכלה, מה שנקרא הסוכנות לביטוח, והפעלתי את הקשרים שלי בסוכנות הביטוח. כדאי להבין שרשויות אחרות בשלטון המקומי כן קיבלו כיסוי על אירועי שלג, למרות מה שהיה כתוב בפוליסה שלנו. הפעלתי את שרון מול

סוכן הביטוח שכדאי לו שלא יפעיל את ההחרגה הזאת, כי אחרת אני אדאג שהמועצה המקומית אפרת תפסיק לעבוד איתו. אנחנו כרגע במשא ומתן איתם כדי לבוא ולראות שאנחנו נקבל את הפיצוי כאילו לא הייתה החרגה בפוליסת הביטוח ונזקי השלג ייכללו בסיפור הזה.

גם ככה וגם ככה, מאחר ששרון נתן לכם לפני רגע את הסכומים, אתם מבינים שאנחנו מכוסים איך שזה לא יהיה. היה רעיון שאנחנו נהיה מכוסים בשלושה כיסויים שינויים, כרגע אנחנו מכוסים באחד בטוח, יכול להיות שנהיה מכוסים בשניים.

הסיפור של היעדר תעודות אחריות חודד כנוהל אחרי השלג מבחינת הגזברות, לא מבצעים יותר תשלום אחרון לספק או לקבלן, אלא אם כן קיבלנו את תעודת האחריות עבור המוצרים שהוא התקין. זה נכון לגבי מזגנים, זה נכון לגבי ציוד שנרכש, זה נכון לגבי דברים שמותקנים ובקטע הזה בשורה התחתונה אנחנו לא בחסרון כיס ואין מה לדאוג בנקודה הזו.

מבחינת

שרון הורוביץ: אגב, גם גוש עציון לא קיבלו, עכשיו - - -

עודד רביבי: מה אכפת לי גוש עציון?

דובי שפיר: צריך לגמור לכסות את כל הפארקים - - -

עודד רביבי: אנחנו חיכינו לראות מה קורה עם הכספים מהביטוח, מה קורה עם תעודות

האחריות, עכשיו יש תכנית עבודה מסודרת, הולכים להיכנס לזה, יש הצעות

מחיר משני ספקים, תצא הזמנה - - -

מיכאל דהן: שניהם הולכים לשים את אותו דבר כמו שהיה?

דבורה מלכי: כן, כי יהיה 25 שנה עד השלג הבא.

עודד רביבי: דבר ראשון כן, דבר שני, הנחת העבודה שהייתה קיימת פה בעבר זה שאי אפשר

לפרק את הסככות האלה בחורף, כי זה המון עבודה ובשביל מה לפרק אותן, כי

ממילא יש אחריות. אז עכשיו אנחנו יודעים שאין אחריות, הבנו גם שלפרק לא

לוקח בדיוק מלא זמן עבודה, ייכנס בנוהלי עבודה, נוהל חורף, נוהל קיץ, מחלקת

שפ"ע תרכיב את זה, תפרק את זה.

דבורה מלכי: ואיפה היא תשים אותם?

עודד רביבי : היא תפרק את זה, היא תשים את זה במחסנים שלה. ראינו יום אחרי השלג מה קורה כאשר רק מגלגלים את זה סביב העמוד. זה לא יישאר פרוץ בשטח. הייתה חשיבה להחליף לסככה כמו שיש בשיבת ציון, למשהו הרבה יותר מסיבי, העלויות הן פי ארבעה ופי חמישה, אלה סכומים שלא מצדיקים את ההשקעה הזאת ולכן אנחנו לא נכנסים - - -

שרון הורוביץ : הולכים לשים קליפסים מיוחדים לפירוק מהיר:

דובי שפיר : דרך אגב, הערב היה נציג של אפרת בערוץ 2.

עודד רביבי : אנחנו פרסמנו אותו בפייסבוק. עדכן אותנו, אנחנו רק ביקשנו שיצביעו בשבילו. הוא המציא מקלדת לעיוורים בכתב ברייל ויש שם איזה שהיא תחרות של כישרונות צעירים ואנחנו עזרנו לו במסגרת הפרסום והחשיפה, כדי שתושבי אפרת יצביעו, אני מקווה שהצביעו לו.

מושקו. גם אני קיבלתי את הספר. מודה ומתוודה שהגזבר ביקש לקרוא אותו לפניי, אז נתתי לו אותו. ברגע שהגזבר יגמור לקרוא אותו, אז גם אני אקרא אותו ואז נראה איך אנחנו מכירים ומוקירים את מושקו. סך הכול היה רעיון לקרוא לחדר הישיבות הזה על שם מושקו, מושקו התנגד, הוא לא רצה שיקראו שום דבר בחייו. הוא לא רוצה הכרת תודה בחייו. אני ניסיתי להמליץ עליו כמועמד לפרס ישראל במוצאי יום העצמאות הזה. הפעלתי גם את אנשי מכללת הרצוג וגם את אביעד הכהן משערי משפט וגם את נציגי המועצה שבראשם הוא עמד בעבר. ניסינו בתנועת מלקחיים, בארבעה ראשים, בסוף זכה הרב ליכטנשטיין בכותרת של מפעל חיים. אנחנו נמשיך לנסות.

שרון הורוביץ : לא, הרב ליכטנשטיין קיבל על חיבורים תורניים.

עודד רביבי : נכון. מפעל חיים זה הרבנית עדינה בר שלום. המון פוליטיקה בקטע הזה, אנחנו נמשיך לנסות. בדעבד התברר לי שיינון המליץ גם על הרב ריסקין, אז אנחנו כנראה פופולאריים שם ברשימת ההמלצות, נראה מי יזכה.

ביקורים שהיו לנו פה בחודש האחרון, חלקכם נכחתם בדיונים. היה גם את שר הדתות, גם שר השיכון, גם ראש המינהל האזרחי, גם סגן שר הדתות.

ראש המינהל האזרחי, ביקור שפחות עירבנו את נציגי הציבור. עלו שני דברים משמעותיים, אחד זה כל הסיפור של גבעת עיטם, שאני שמח לבשר שאחרי הביקור שלו פה קמ"ט ארכיאולוגיה התחיל לבצע חפירות ארכיאולוגיות בגבעה.

יש שם היום צוות שעובד כל יום, צוות של 30 חופרים ארכיאולוגים, הדברים שם נראים מאוד יפה ומאוד מרשים וזה באמת בזכות הדחיפה שלו.

נקודה שנייה, שכתוצאה מהביקור שלו מקודמת, זה עיקול הברך ביציאה הצפונית. אנחנו מבינים שכנראה לא נצליח לעבור לקטע של תוואי גדר הביטחון עם הכביש החליפי, אבל מה שהם כרגע בוחנים זה לנגוס עוד בשטחים של החקלאי הערבי שם ובעצם לעגל את הפינה של ה-90 מעלות. הם מבינים שהצורך הוא דחוף, הוא מבינים שעוד 1,000 משפחות לא יכולות לצאת מאותה יציאה וכתוצאה מהביקור שלו הדברים האלה קיבלו דחיפה ואנחנו ממשיכים לעקוב.

ערב יום העצמאות, נסעתי לתל אביב לפגישת עבודה עם האלוף, פגישה שמבחינתי הייתה מאוד מאוד עניינית, מאוד פרודוקטיבית. עלו בה מספר נושאים, נושא אחד זה לאחרונה הוכרזו אדמות מדינה ברחבי גוש עציון. מה שמעניין אותנו זה מה שנמצא מזרחית לציר 60, בין אלעזר לבין אפרת, שביקשנו ממנו לקדם שהשטחים האלה יוצמדו לאפרת, כדי שלא נהיה במצב שבו אנחנו שוב פעם עם מובלעות של גוש עציון באזורים שלנו. יש בזה יותר מאשר סמנטיקה, שתבינו, המבטר, שבזמנו קבעו שהכביש הוא הגבול שקובע איפה הגבול של אפרת, מתברר שתושבי המבטר רשומים בתעודת הזהות שלהם כתושבי אפרת. הם רשומים את הילדים שלהם לגני הילדים באפרת, בתי הספר באפרת. מבחינתנו אין לנו בעיה עם זה, ארנונה הם משלמים לגוש עציון. הסוגיה הזאת התבררה עכשיו לאחרונה כשפתאום הגיע זוג שהיה צריך את הסיוע של מחלקת הרווחה כדי לתת תסקיר לבית המשפט ופתאום מחלקת הרווחה לא ידעה איך להתייחס אליהם, האם הם תושבי אפרת או תושבי גוש עציון. בסוף, בגלל המציאות של כמות האנשים שם, שרשומים כתושבי אפרת, החלטנו לתת להם את השירות למרות שבעצם הם תושבי המועצה השכנה.

נקודה נוספת שעלתה בשיחה עם האלוף זה הסיפור של תקן רבש"צ נוסף, דב דבר שאנחנו רודפים אחריו כבר הרבה מאוד זמן. ככל הנראה, אנחנו מקווים מאוד, שבשבועות הקרובים הוא ייפתר ואנחנו נקבל תקן של רבש"צ נוסף, דבר שיאפשר יותר גמישות למחלקת הביטחון ויותר היערכות סביב הסיפור של כמויות הפועלים שנכנסות לאפרת מדי יום.

דבר שלישי, למי שמבין, יש מערכת בקרה ושליטה שנקראת משואה, שאנחנו כבר הרבה שנים מבקשים להכניס אותה למוקד ככלי עזר לעבודה מול הצבא, וכבר היום באו והתחילו לדבר עם הגורמים במוקד על הסיפור של הטמעת המערכת, התקנת המערכת, וכנראה שאנחנו נהיה המוקד האזרחי השני במדינת ישראל שמקבל את הערכה הזאת וזה יהיה שדרוג מאוד מאוד משמעותי להפעלת המוקד.

אין מתנות חינם. האלוף ביקש ממני להיאזר בסבלנות שבועיים נוספים עם הסיפור של הפרדת המוקד של גוש עציון. הם בדעה חד משמעית מבחינה מבצעית שהמוקד צריך להיות מוקד מאוחד. הם מבינים שצריך להשקיע במוקד כסף, הם מבינים שלהפעיל את המוקד עולה כסף, הם מבינים שיש פער בין אפרת לבין גוש עציון מבחינת הפעלת המוקד והאלוף בעצם מבקש למנות קצין במילואים כדי שייכנס כבורר בין שתי הרשויות והוא יכריע מה תהיה שיטת הפעלת המוקד. אני כמובן שנעניתי בחיוב. היום בדרך לישיבה לפה נתבשרתי שגם דויד, אחרי גמגומים וניסיון להתנות כל מיני תנאים, ניאות להיכנס להליך הזה של הבוררות, אז אני מקווה שבקטע הזה אנחנו נראה את האור בקצה המנהרה וניישב את ההדורים.

סך הכול מערכת היחסים עם גוש עציון לא נמצאת במקום טוב, אנחנו מתקוטטים על שטויות ולי באמת קצת לא ברור לאן הם מנסים להוביל את הסיפור הזה, אנחנו ביום חמישי קיבלנו מכתב ממנכ"ל המועצה למנכ"ל המועצה שלנו, שאומר 'כל הכבוד על חניון צה"ל שהיה יפה, אבל אתם חרגתם מסמכותכם ומגבולותיכם ותליתם מודעות פרסום על החניון על לוחות המודעות של גוש עציון, ואם אתם לא תסירו את זה, ובפעם הבאה שאתם תתלו את זה אתם תחויבו בקנס על כל מודעה כזאת, ולהבא אתם צריכים לבקש רישיון ואגרה'. באמת, היה מביך לקבל את המכתב הזה והתגובה שבאה מאיתנו הייתה פשוט גזור-הדבק של המכתב שלו, רק שינינו את הנמען ואת החותם וצירפנו תמונות של כל לוחות המודעות של אפרת עם הכרזות של גוש עציון שתלויות אצלנו. אז הם טענו שלהם מותר ולנו אסור. זה פחות או יותר התשובה שקיבלנו בתגובה. אני אומר עוד פעם, אני מעדכן אתכם כי יש כל מיני רחשים ברחוב ויש כל מיני

אמירות. אנחנו מנסים לסיים את הדברים האלה, אבל בסך הכול הדברים לא פשוטים.

דבורה מלכי: ככה הם ענו?

עודד רביבי: מה, את לא מאמינה לי?

דבורה מלכי: לא, אני רוצה לוודא. אמרו לנו לעשות דאבל צ'קינג. אני שלחתי לעודד את לוח המודעות של הזית, היה שם ארבע מודעות - - -

עודד רביבי: זה היה עוד לפני זה. דבורה, את התמונות שלך עוד לא שלחתי. אנחנו מדברים על התמונות שהיו בין יום השואה ליום העצמאות. את הנגלה הנוספת, על צליחת הכנרת ועל קשר גוף וכל זה, את זה עוד לא העברנו להם.

בואו, אני לא יודע מה קורה שם, אני יכול רק להגיד לך שלגבי צליחת הכנרת, באו אליי המארגנים וביקשו שאנחנו נתמוך בהם כלכלית ואמרתי 'עכשיו אתם באים אליי, אחרי שכבר פרסמתם ברחבי כל העולם עם הלוגואים של כל נותני החסות ואפרת לא מופיעה שם?' אמרו לי, 'כן, אבל אלה שמופיעים שם הסירו את החסות'. אז עזבי, אני באמת לא יודע מה שקורה שם, לא רוצה להמשיך.

תחבורה ציבורית. אנחנו קיבלנו עדכון ממשרד התחבורה שהולכים לחדש את קו 44 כאשר המסלול שלו הולך להיות אלעזר, נווה דניאל, כניסה צפונית אפרת, גבעה צהובה וחוזר חזרה. זה היה אמור להיכנס לתוקף, כבר נתנו לנו מועד לפרסום אוז הודיעו לנו שהמועצות השכנות מתנגדות לזה וביקשו לעצור את הפרסום הזה. אז אנחנו מנסים לברר בדיוק מה הסיבה לעיכוב, אבל אנחנו מקווים שזה יחודש ואז גם יהיו השפעות טיפה על התחבורה הבין עירונית.

דובי שפיר: אפשר להגיד מה החזיר את הקו הזה?

עודד רביבי: גם בקשות, גם לחץ, גם בחינה מיוחדת שלהם מבחינת יכולת הפעלה. הם בסך הכול כל הזמן מנסים לעשות דברים בראייה של תכנית מטרופולין ירושלים לתחבורה, והם מנסים להשריש את הקווים מהתחלה, אז הבינו ש-44 בתוך אפרת לבד לא נתן מענה, הם חושבים שאם הוא ייכנס לאלעזר ונווה דניאל הוא פתאום יחולל את המהפך. אני סקפטי, אבל אם הם מוכנים כרגע להפעיל אותו, אני בטח שלא אתנגד, אבל כמו שאני אומר, בסוף בשורה התחתונה פתאום צץ איזה שהיא התנגדות, אמרו לי, מאחת המועצות באזור - - - לא יודע, זה העדכון שקיבלתי, אני מנסה להישאר נאמן לדיווחים שקיבלתי. ביקשו לא לצאת עם זה

בפרסום, אנחנו מעדכנים אתכם כדי שתדעו שזה נמצא על השולחן ואנחנו מקווים שזה ייצא לאוויר העולם.

נקודה אחרונה שדווקא כן יש בה שיתוף פעולה בין ארבע הרשויות, דרום הר חברון, קרית ארבע, גוש עציון ואפרת. כמו שאתם יודעים, או לא יודעים, אנחנו כולנו שותפים במופת ביהודה, דבר שהתפתח מעמותה לחברה ומהחברה אחר כך מכרנו את רוב חלקנו, כי לא היה לנו כסף להשקיע, לפי הדרישות של המדען הראשי. היום אנחנו מדוללים שם, המניות שהמועצות מחזיקות זה 28% מול 72% שמחזיקה חברה בשם טרייד ליין ובעצם חברת האם של טרייד ליין באה ביוזמה להיכנס בכלל להפרטה של כל הסיפור הזה, להנפקה בבורסה בקנדה, של כל הקבוצה שלהם. כתוצאה מזה אנחנו בעצם היינו צריכים להסכים למהלך ומינינו את אלי בן שימול, מנכ"ל החברה לפיתוח גוש עציון, ואת מנחם, לנהל איתם משא ומתן. המשא ומתן הגיע לכלל הסכם שארבע הרשויות מסכימות עליו והמשמעות היא בעצם שבמקום להיות בעלי 28% במניות אנחנו נהיה בעלי 5% במניות, אבל בחברת האם, היותר גדולה, ולא במוצר הקטן שלנו. המשמעות היא שאנחנו הופכים להיות מבעלי אחוז בחברה שהיא חסרת משמעות כלכלית, זה לא מניות שהן סחירות, אין לנו מה לעשות איתן, הופכים להחזיק משהו ביד שהוא סחיר ואפשר לנסות לממש אותו או לקבל ממנו דיבידנדים או לקבל ממנו רווחים ביום מן הימים שזה יהיה שווה משהו יותר. כרגע נמצאים בשלבים האחרונים של ניסוח ההסכמים, של חתימה על ההסכמים ואחר כך בעצם השלב של ההנפקה בבורסה בקנדה.

דובי שפיר: זה לא ידרוש מאיתנו השקעה כספית, מעבר למה ש - - - ?

עודד רביבי: ההיפך. זה בעצם שם אותנו במקום שהיום אנחנו לא צריכים להשקיע, זה חלק מהתהליך של הקבוצה איך לגייס כסף בלי לגייס אותו מההון העצמי של בעלי המניות.

דובי שפיר: זה 5% של כל המועצות ביחד, נכון?

מנחם שפיץ: הם מקווים בהנפקה לצאת בשווי של כ-60 מיליון דולר.

עודד רביבי: 60 מיליון דולר, 5% - - -

מנחם שפיץ: זה בעצם מציל אותנו, אין לנו בררה - - -

דובי שפיר: 5% כל המועצות או כל מועצה?

עודד רביבי : 3 מיליון דולר, זה בסופו של דבר משהו שהוא יותר ממה שיש לנו היום.
מנחם שפיץ : היום אין לנו שום דבר, כאשר גם לא היינו עומדים בהשקעות. אם היינו נשארים במצב הנוכחי, גם בהשקעה האחרונה, - - - בעצם השקיעה את הכסף כשהמועצות היו חייבות לתת הכסף, ועכשיו הם מקזזים את זה בשווי של החברה. אז אין בררה פה.

עודד רביבי : זהו, עד כאן דבריי. שאלות?
 תודה רבה לכולם. סליחה על השעה המאוחרת וניפגש ביום שישי בקו הזינוק, כולם מוזמנים. נכון לערב יש לנו כבר סדר גודל של 500 נרשמים. הכי מומלץ לעבור בכיכר ליד פארק העשור, זה ליד קו הזינוק וזה ליד קו הסיום.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי